

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

dotycząca projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego
gminy Trzcianka w rejonie wsi Górnica

opracowanie:

mgr inż. Tomasz Wielec *T. Wielec*

Poznań, 22 września 2026 r.

SPIS TREŚCI

1. Informacje ogólne.....	3
1.1. Przedmiot i cel opracowania, podstawy prawne.....	3
1.2. Metoda opracowania, wykorzystane materiały.....	4
2. Charakterystyka stanu i funkcjonowania środowiska	6
2.1. Położenie i użytkowanie terenu	6
2.2. Rzeźba terenu.....	7
2.3. Budowa geologiczna, surowce naturalne	7
2.4. Warunki wodne	7
2.5. Gleby.....	8
2.6. Flora i fauna	9
2.7. Formy ochrony przyrody	9
2.8. Dziedzictwo kulturowe i zabytki.....	10
2.9. Klimat lokalny	10
2.10. Jakość powietrza.....	10
2.11. Klimat akustyczny	11
3. Informacja o zawartości i głównych celach projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego	12
3.1. Cel opracowania projektu planu	12
3.2. Ustalenia projektu planu.....	12
3.3. Powiązania z innymi dokumentami	17
3.4. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji ustaleń projektu planu	19
4. Istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia projektu planu	19
5. Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym oraz sposoby ich uwzględniania w projekcie planu	20
6. Przewidywane oddziaływanie ustaleń projektu planu na środowisko	27
6.1. Oddziaływanie na powierzchnię ziemi.....	29
6.2. Oddziaływanie na krajobraz	29
6.3. Oddziaływanie na powietrze.....	30
6.4. Oddziaływanie na klimat	31
6.5. Oddziaływanie na wody	31
6.6. Oddziaływanie na zasoby naturalne.....	32
6.7. Oddziaływanie na rośliny, zwierzęta i różnorodność biologiczną	32
6.8. Oddziaływanie na dobra materialne i zabytki	33
6.9. Oddziaływanie na ludzi i klimat akustyczny.....	33
6.10. Oddziaływanie na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 i integralność tego obszaru	33
6.11. Oddziaływanie na całość środowiska przyrodniczego	34
7. Informacja o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko	35
8. Rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko	35
9. Przewidywane metody analizy skutków realizacji ustaleń projektu planu oraz częstotliwość jej przeprowadzania.....	36
10. Rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projekcie planu lub wyjaśnienie ich braku ...	37
11. Streszczenie	37
12. Załączniki graficzne.....	40

1. Informacje ogólne

1.1. Przedmiot i cel opracowania, podstawy prawne

Przedmiotem opracowania jest prognoza oddziaływania na środowisko dotycząca projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Trzcianka w rejonie wsi Górnica, zwanego dalej „projektem planu”.

Plan sporządzany jest w oparciu o Uchwałę nr LXV/674/23 Rady Miejskiej Trzcianki z dnia 22 czerwca 2023 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Trzcianka w rejonie wsi Górnica.

Głównym celem prognozy, jest określenie skutków działań związanych ze zmianą sposobu zagospodarowania terenu i ich wpływ na całokształt środowiska, jego poszczególne komponenty oraz na warunki życia i zdrowie ludzi.

Prognoza skutków oddziaływania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na środowisko jest elementem systemu planowania przestrzennego, wprowadzonym ustawą z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym, z nowelizacją zawartą w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz.U. 2025 poz. 647 ze zm.).

Na obowiązek sporządzenia prognozy oddziaływania na środowisko dotyczącej projektu planu miejscowego wskazuje również art. 17 pkt 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. 2026 poz. 538 ze zm.).

Aktualnie, obowiązek sporządzenia prognozy oddziaływania na środowisko wynika z ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. 2026 poz. 670). Zgodnie z art. 51 ust. 1 ww. ustawy organ opracowujący projekt dokumentu sporządza prognozę oddziaływania na środowisko.

Przepisy tej ustawy są wdrożeniem do polskich regulacji prawnych ustaleń podjętych na poziomie międzynarodowym i unijnym w Dyrektywach Wspólnot Europejskich, w tym:

- Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko (Dz. Urz. L 26 z dnia 28 stycznia 2012 r.),
- Dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz. Urz. WE L 206 z dnia 22 lipca 1992 r.),
- Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/42/WE z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko (Dz. Urz. WE L 197 z dnia 21 lipca 2001 r.),
- Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/4/WE z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska i uchylającej Dyrektywę Rady 90/313/EWG (Dz. Urz. WE L 41 z dnia 14 lutego 2003 r.),
- Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/35/WE z dnia 26 maja 2003 r. przewidującej udział społeczeństwa w odniesieniu do sporządzania niektórych planów i programów w zakresie środowiska oraz zmieniającej w odniesieniu do udziału społeczeństwa i dostępu do wymiaru sprawiedliwości Dyrektywę Rady 85/337/EWG (Dz. Urz. UE L 156 z dnia 25 czerwca 2003 r.),
- Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/1/WE z dnia 15 stycznia 2008 r. dotyczącej zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli (Dz. Urz. UE L 24 z dnia 29 stycznia 2008 r.).

Zgodnie z wyżej wymienioną ustawą z dnia 3 października 2008 r., prognoza oddziaływania na środowisko stanowi podstawowy dokument niezbędny do przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, jakiej wymaga projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, wyznaczający ramy dla późniejszej realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko. Według art. 48 ust. 1 i 1a ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku

i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, organ opracowujący projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego może, po uzgodnieniu z właściwymi organami, o których mowa w art. 57 i art. 58, odstąpić od przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, w przypadku spełnienia przesłanek wskazanych w art. 48 ust. 1, ust. 3-5 ww. ustawy.

1.2. Metoda opracowania, wykorzystane materiały

W prognozie oddziaływania na środowisko analizie i ocenie podlega projekt uchwały w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, część tekstowa uchwały oraz rysunek planu, stanowiący obowiązujący załącznik graficzny do uchwały.

Zgodnie z ustawą z dnia 3 października 2008 r., prognoza oddziaływania na środowisko winna rozpatrywać zagadnienia w dostosowaniu do stopnia szczegółowości projektowanego dokumentu, w tym wypadku do projektu planu miejscowego zagospodarowania przestrzennego, zawierając:

- informacje o zawartości, głównych celach projektowanego dokumentu oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami,
- informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy,
- propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzenia,
- informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko,
- streszczenie sporządzone w języku niespecjalistycznym,
- oświadczenie autora, a w przypadku, gdy wykonawcą prognozy jest zespół autorów – kierującego tym zespołem, o spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 74a ust. 2, stanowiące załącznik do prognozy,
- datę sporządzenia prognozy, imię, nazwisko i podpis autora, a w przypadku, gdy wykonawcą prognozy jest zespół autorów – imię, nazwisko i podpis kierującego tym zespołem oraz imiona, nazwiska i podpisy członków zespołu autorów.

Ponadto, prognoza winna określać, analizować i oceniać:

- istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu,
- stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem,
- istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz.U. 2026 poz. 13 ze zm.),
- cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu oraz sposoby w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu,
- przewidywane znaczące oddziaływania w tym oddziaływania bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne na środowisko a w szczególności na: różnorodność biologiczną, ludzi, zwierzęta, rośliny, wodę, powietrze, powierzchnię ziemi, klimat, zasoby naturalne, zabytki, dobra materialne, z uwzględnieniem zależności między tymi elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy.

Prognoza przedstawiać winna również:

- rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu w szczególności na integralność tego obszaru,
- biorąc pod uwagę cele i geograficzny zasięg dokumentu oraz cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie wraz z uzasadnieniem ich wyboru oraz opis metod dokonania oceny prowadzącej do tego wyboru albo wyjaśnienie braku rozwiązań alternatywnych, w tym wskazania napotkanych trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy.

Zgodnie z art. 52 ust. 1 ww. ustawy informacje zawarte w prognozie powinny być opracowane stosownie do stanu współczesnej wiedzy i metod oceny oraz dostosowane do zawartości i stopnia szczegółowości projektowanego dokumentu.

Stosownie do wymogu art. 53 ww. ustawy zakres i stopień szczegółowości informacji zawartych w niniejszej prognozie został uzgodniony z właściwymi organami, wskazanymi w art. 57 i 58 ustawy tj. regionalnym dyrektorem ochrony środowiska i państwowym powiatowym inspektorem sanitarnym.

W prognozie wykorzystano wymagania aktów prawnych związanych z ochroną środowiska i innych przepisów szczególnych.

Prognozę opracowano w oparciu o pakiet informacji zawartych w materiałach:

1) materiały kartograficzne:

- mapa zasadnicza 1:1 000,
- mapa topograficzna 1:10 000,
- mapa hydrograficzna 1:50 000,
- mapa sozologiczna 1:50 000,
- mapa glebowo-rolnicza 1:25 000;

2) dokumenty i inne materiały:

- Uchwała nr LXV/674/23 Rady Miejskiej Trzcianki z dnia 22 czerwca 2023 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Trzcianka w rejonie wsi Górnica,
- Plan ogólny gminy Trzcianka uchwalony Uchwałą nr XXXI/282/26 Rady Miejskiej Trzcianki z dnia 13 sierpnia 2026 r.,
- Program Ochrony Środowiska dla gminy Trzcianka na lata 2021-2024 z perspektywą do roku 2028 (Uchwała Nr XLVIII/513/22 Rady Miejskiej Trzcianki z dnia 28 kwietnia 2022 r.),
- projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego,
- Roczna ocena jakości powietrza w województwie wielkopolskim. Raport wojewódzki za rok 2025, Główny Inspektorat Ochrony Środowiska,
- Strategia Rozwoju Gminy Trzcianka na lata 2015-2030 (uchwała Nr VI/41/15 Rady Miejskiej Trzcianki z dnia 26 lutego 2015 r.),
- Kondracki J. Geografia Polski. Mezoregiony fizyczno-geograficzne. Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa, 2002,
- Matuszkiewicz J. M. Regionalizacja geobotaniczna Polski. IGiPZ PAN, Warszawa, 2008,
- „Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry”, przyjęty rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 18 października 2016 r. (Dz. U. z 2023 r. poz. 335),
- wnioski złożone do planu,
- obowiązujące przepisy prawne;

3) strony internetowe:

- <http://trzcianka.e-mapa.net>,
- <https://www.google.pl/maps/>,
- <http://maps.geoportal.gov.pl>,

- <http://geoportal.kzgw.gov.pl>,
- <http://mjwp.gios.gov.pl>,
- <http://poznan.wios.gov.pl>,
- <http://www.psh.gov.pl>,
- <http://epsh.pgi.gov.pl>,
- <https://danepubliczne.gov.pl/>.

Powyższe materiały, wizja terenowa oraz informacje przekazane przez Urząd Miejski Trzcianki pozwoliły rozpoznać stan środowiska, jego użytkowanie, podatność na degradację oraz możliwości podniesienia jego kondycji.

Prognozę oddziaływania na środowisko sporządzono przy zastosowaniu metody opisowej, polegającej na charakterystyce istniejących zasobów środowiska oraz łączeniu w całość posiadanych informacji o dotychczasowych mechanizmach funkcjonowania środowiska i wskazaniu, jakie potencjalne skutki mogą wystąpić w środowisku w wyniku realizacji ustaleń planu.

Analizy i oceny stanu środowiska na terenie gminy dokonano w oparciu o wyniki monitoringu przeprowadzonego przez Główny Inspektorat Ochrony Środowiska oraz kierując się syntezą dokumentów regionalnych i lokalnych odnoszących się bezpośrednio i pośrednio do ochrony środowiska, przyrody oraz zdrowia i życia ludzi. W przypadku braku wyników pomiarów jakości danego komponentu środowiska, przytoczono dane odnoszące się do terenu położonego najbliższej obszar opracowania planu.

Posłużono się również metodą porównawczą, wykorzystując wiedzę o funkcjonowaniu środowiska jako całości. Skonfrontowano zaproponowane rozwiązania planistyczne z istniejącymi uwarunkowaniami przyrodniczymi. Prognozę oddziaływania na poszczególne komponenty środowiska przedstawiono za pomocą techniki listy identyfikacyjnej, w zakresie, jaki umożliwia obecny stan dostępnej informacji o środowisku oraz w dostosowaniu do stopnia szczegółowości ustaleń projektu miejscowego planu. Oceniono potencjalne zagrożenie środowiska oraz wpływ skutków realizacji ustaleń planu na jego funkcjonowanie. Zwrócono również uwagę na ewentualne niepożądane konsekwencje, proponując sposoby ich zminimalizowania.

2. Charakterystyka stanu i funkcjonowania środowiska

2.1. Położenie i użytkowanie terenu

Obszar objęty projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zlokalizowany jest w południowo-zachodniej części gminy Trzcianka. Obejmuje swymi granicami tereny zlokalizowane w obrębie Górnica. Powierzchnia przedmiotowego terenu wynosi około 85 420 m². Obecnie przedmiotowy obszar jest częściowo zagospodarowany i zabudowany (m.in. występują budynki mieszkalne jednorodzinne i budynki gospodarcze). Ponadto część nieruchomości stanowią lasy. Zgodnie z mapą ewidencyjną, na terenie objętym opracowaniem występują następujące użytki gruntowe: grunty rolne zabudowane (Br), grunty orne (R), pastwiska trwałe (Ps), łąki trwałe (Ł), nieużytki (N), a także grunty leśne – lasy (Ls) i tereny komunikacyjne – drogi (dr).

Sąsiedztwo przedmiotowego terenu stanowią głównie obszary lasów oraz tereny użytkowane rolniczo.

Część obszaru przystąpienia objęta jest obowiązującym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego: Zmiana miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego Gminy Trzcianka (Uchwała Nr XXXVI/235/96 z dnia 29 sierpnia 1996 r. w sprawie zmiany miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego Gminy Trzcianka), który określa przeznaczenia danych terenów jako tereny projektowanych doleśień i zalesień.

2.2. Rzeźba terenu

Zgodnie z podziałem Polski na jednostki fizyczno-geograficzne wprowadzonym przez J. Kondrackiego (2002) gmina Trzcianka w całości zlokalizowana jest na terenie podprowincji Pobrzeże Południowobałtyckie, makroregionu Pradolina Toruńsko – Eberswaldzka oraz makroregionu Pojezierze Południowopomorskie w obrębie, w trzech mezoregionach: Pojezierze Wałeckie, Dolina Środkowej Noteci, Kotlina Gorzowska. Jednostki różnią się między sobą genezą, rzeźbą terenu, krajobrazem, przeważającym typem użytkowania. Kształtowanie się rzeźby terenu gminy Trzcianka wiąże się z recesją lądolodu, zwłaszcza z morenami poznańskimi, które rozciągają się w kierunku północnym. Średnia wysokość terenu w gminie wynosi od 80 do 90 m n.p.m. W granicach przedmiotowego obszaru rzędne terenu osiągają od ok. 65,0 m do 69 m n.p.m. Przedmiotowe grunty nie należą do terenów potencjalnie zagrożonych ruchami masowymi lub osuwiskami.

2.3. Budowa geologiczna, surowce naturalne

Według regionalizacji geobotanicznej Matuszkiewicza (2008) Trzcianka jest położona w Prowincji Środkowoeuropejskiej, Podprowincji Południowobałtyckiej, Dziale Pomorskim, Podkrajnie Wałeckiej, Okręgu Pojezierza Wałeckiego, Podokręgu Wałecko-Trzcianeckiego. Struktura geologiczna gminy Trzcianka składa się głównie z osadów pochodzenia wodnolodowcowego i osadów piaszczysto-żwirowych, które zajmują ponad połowę Równiny Trzcianeckiej. Pozostałe obszary charakteryzują się budową zdominowaną przez piaski, żwiry i głązy lodowcowe, a także gliny zwałowe.

W granicach gminy Trzcianka, w tym obszarze opracowania projektu planu znajdują się odkryte złoża węgla brunatnego WB 450 „Trzcianka”. Węgiel występuje na głębokości od ok 18 do ok 60 metrów pod powierzchnią terenu, przy czym grubość złoża wynosi od 2 do 6 metrów.

Obszar objęty opracowaniem zlokalizowany jest w granicach Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 127 „Subzbiornik Złotów-Piła-Strzelce Krajeńskie”.

2.4. Warunki wodne

Wody powierzchniowe

Obszar objęty opracowaniem planu zlokalizowany jest w granicach jednolitej części wód powierzchniowych (JCWP) rzecznych Bukówka (RW6000091887899), na obszarze dorzecza Odry, w regionie wodnym Noteci.

Monitoring stanu wód, prowadzony jest według tzw. Ramowej Dyrektywy Wodnej. Obecnie przedmiotem badań monitoringowych jakości wód powierzchniowych są jednolite części wód powierzchniowych (JCWP). Pojęcie to, wprowadzone przez Ramową Dyrektywę Wodną, oznacza oddzielny i znaczący element wód powierzchniowych taki jak: jezioro, zbiornik, strumień, rzeka lub kanał, część strumienia, rzeki lub kanału, wody przejściowe lub pas wód przybrzeżnych.

Ocenę stanu wód powierzchniowych wykonuje się w odniesieniu do jednolitych części wód (JCWP) na podstawie wyników państwowego monitoringu środowiska. Na ocenę stanu wód składa się ocena stanu ekologicznego (w przypadku silnie zmienionych jednolitych części wód powierzchniowych – ocena potencjału ekologicznego) oraz ocena stanu chemicznego. Stan ekologiczny/potencjał ekologiczny to określenie jakości struktury i funkcjonowania ekosystemu wód powierzchniowych sklasyfikowanej na podstawie wyników badań elementów biologicznych oraz wspierających je wskaźników fizykochemicznych i hydromorfologicznych.

Stan ekologiczny jednolitych części wód powierzchniowych klasyfikuje się poprzez nadanie jednolitej części wód jednej z pięciu klas jakości, przy czym klasa pierwsza oznacza bardzo dobry stan ekologiczny, klasa druga - dobry stan ekologiczny, zaś klasy trzecia, czwarta i piąta odpowiednio - stan ekologiczny umiarkowany, słaby i zły. W przypadku potencjału ekologicznego, klasa pierwsza i druga tworzą wspólnie potencjał "dobry i powyżej dobrego". O przypisaniu ocenianej jednolitej części wód decydują wyniki klasyfikacji poszczególnych elementów biologicznych, przy czym obowiązuje zasada, że klasa stanu/potencjału ekologicznego odpowiada klasie najgorszego elementu biologicznego

Zgodnie z „Planem gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry” status JCWP Bukówka, został określony jako: zmieniona część wód, a jej stan ogólny określono jako zły. Celem środowiskowym dla tej części wód w zakresie stanu/potencjału ekologicznego jest umiarkowany stan ekologiczny. W zakresie stanu chemicznego celem środowiskowym jest: dla złagodzonych wskaźników [benzo(a)piren(w), bromowane difenyletery, rtęć, heptachlor] poniżej stanu dobrego. Osiągnięcie celów środowiskowych dla ww. JCWP jest zagrożone.

Monitoring jakości wód powierzchniowych i podziemnych na przedmiotowym obszarze prowadzony jest przez Główny Inspektorat Ochrony Środowiska. Zgodnie z „Oceną stanu jednolitych części wód rzek i zbiorników zaporowych w latach 2019-2024 na podstawie monitoringu - tabela” badania przeprowadzone w punkcie pomiarowo-kontrolnym Bukówka – Herbutowo w granicach JCWP Bukówka, wykazały następujące wyniki:

- klasa elementów biologicznych – 3,
- klasa elementów fizykochemicznych – 2,
- stan/potencjał ekologiczny – umiarkowany stan ekologiczny,
- stan chemiczny – stan chemiczny poniżej dobrego,
- Ocena stanu JCWP – zły stan wód.

Klasyfikacji potencjału ekologicznego jednolitych części wód powierzchniowych dokonuje się na podstawie rozporządzenia Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 11 października 2019 r. w sprawie klasyfikacji stanu ekologicznego, potencjału ekologicznego i stanu chemicznego oraz sposobu klasyfikacji stanu jednolitych części wód powierzchniowych, a także środowiskowych norm jakości dla substancji priorytetowych (Dz.U. 2019 poz. 2149).

Zgodnie z mapą zagrożenia powodziowego, sporządzoną przez Prezesa Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie, teren objęty projektem planu nie znajduje się na obszarze zagrożonym występowaniem powodzi.

Wody podziemne

Obszar objęty opracowaniem planu zlokalizowany jest w granicach jednolitej części wód podziemnych (JCWPd) nr 34 o kodzie GW600034, na obszarze dorzecza Odry, w regionie wodnym Noteci.

Zgodnie z wynikami badań jakości wód podziemnych w punktach monitoringu, przeprowadzonych w 2022 r., stan wód powyższej JCWPd o numerze 34 został zaliczony do II klasy.

Jednocześnie, ocena stanu dokonana na podstawie Rozporządzenia Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 11.10.2019 r. w sprawie kryteriów i sposobu oceny stanu jednolitych części wód podziemnych (Dz. U. 2019 poz. 2148) wykazała dobry stan ilościowy i dobry stan chemiczny wód. Znaczącymi presjami na JCWPd o numerze 34 są presje obszarowe rozproszone związane z rolnictwem, gospodarką komunalną lub przemysłem. Powyższe zagrożenia powodują lokalne przekroczenia stężeń progowych azotanów, co może doprowadzić do niespełnienia celów środowiskowych i pogorszenia stanu jakości wód. Jednakże, obecnie ocena ryzyka nieosiągnięcia celu środowiskowego jest niezagrożona.

2.5. Gleby

Na terenie gminy Trzcianka przeważają gleby piaszczyste i piaszczysto-gliniaste wykształcone na podłożu skał czwartorzędowych. Są to głównie gleby mineralne: bielcowe, pseudobielcowe, rdzawe, płowe, a w dolinach rzecznych także organiczne: glejowe, murszowe, torfowe niskich klas bonitacyjnych (najczęściej IV-VI). Ponadto można wyróżnić występowanie żyzniejszych kompleksów gleb płowych.

W graniach terenu objętego opracowaniem występują kompleksy lasów (Ls) oraz gleby brunatne wylugowane i kwaśne (Bw) i gleby murszowo-mineralne i murszowate (M). Zgodnie z mapą ewidencyjną, na terenie objętym opracowaniem występują następujące użytki gruntowe: grunty rolne

zabudowane (Br), grunty orne (R), pastwiska trwałe (Ps), łąki trwałe (Ł), nieużytki (N), a także grunty leśne – lasy (Ls) i tereny komunikacyjne – drogi (dr).

2.6. Flora i fauna

Szata roślinna gminy Trzcianka odzwierciedla zróżnicowanie lokalnych warunków klimatycznych, geologicznych, geomorfologicznych, glebowych oraz wodnych. Tworzą ją ekosystemy leśne, łąkowe i torfowiskowe, a także formy związane z terenami rolniczymi oraz występujące na obszarach zurbanizowanych. Krajobraz roślinny gminy jest w większości pochodzenia naturalnego, o charakterze jeziorno-leśnym z udziałem łąk. W dolinie Noteci panuje krajobraz seminaturalny, łąkowy.

Na przedmiotowym terenie, wokół istniejącej zabudowy znajdują się pojedyncze zadrzewienia oraz rośliny ozdobne towarzyszące zabudowie mieszkaniowej. Ponadto część przedmiotowego terenu stanowią lasy. Obszary leśne stanowią istotny element lokalnego systemu przyrodniczego, zapewniając warunki bytowania, żerowania i przemieszczania się licznych gatunków roślin i zwierząt. W zależności od składu gatunkowego drzewostanów oraz stopnia przekształcenia siedlisk można spodziewać się występowania typowej dla terenów leśnych i rolniczych flory, obejmującej gatunki drzew, krzewów oraz roślin zielnych. Tereny pól uprawnych cechują się mniejszym zróżnicowaniem roślinności, jednak ich obrzeża, miedze, zadrzewienia śródpolne i zakrzewienia mogą stanowić ważne miejsca schronienia, rozrodu i żerowania drobnych ssaków, ptaków, owadów oraz innych bezkręgowców.

Fauna gminy obejmuje gatunki, które są powszechnie spotykane w województwie i w kraju. Zwierzęta te związane są z różnorodnymi ekosystemami: leśnymi, dolinami rzecznyymi, zbiornikami wodnymi (zarówno sztucznymi, jak i naturalnymi) oraz krajobrazem wiejsko-rolniczym. W krajobrazie rolniczym najliczniejszymi ssakami są gryzonie, zwłaszcza norki. Obszerne tereny leśne są sprzyjającym środowiskiem dla licznych zwierząt w tym ptaków. Wśród gatunków zwierzyny łownej występują jelenie, sarny i dziki. Pojawiają się również króliki i zające, które są spotykane również na użytkach zielonych. Z innych gatunków łownych spotyka się lisy, borsuki, kuny leśne i jenoty. Ponadto w Dolinie Bukówki, między Smolarnią a Rychlikiem występują bobry.

Ważne siedliska płazów oraz ostoje innych zwierząt stanowią zbiorniki wodne. Wśród płazów i gadów występują gatunki pospolite, rozpowszechnione w Polsce jak np.: kumak nizinny (*Bombina bombina*), ropucha szara (*Bufo bufo*), ropucha zielona (*Bufo viridis*), żaba wodna (*Rana esculenta*) czy żaba trawna (*Rana temporaria*).

Na bezpośrednich obszarach objętych opracowaniem planu nie stwierdzono występowania gatunków roślin oraz grzybów objętych ochroną gatunkową, a wymienionych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz. U. z 2014 r. poz. 1409) oraz w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej grzybów (Dz. U. z 2014 r. poz. 1408).

Zgodnie z mapą korytarzy ekologicznych 2012 teren objęty opracowaniem położony jest w granicach korytarza ekologicznego Puszcza Drawska GKPn-25. Korytarze ekologiczne pełnią kluczową rolę w utrzymaniu łączności między obszarami o zróżnicowanych wartościach przyrodniczych, ekologicznych i krajobrazowych, zarówno na terenie gminy, jak i poza jej granicami. Umożliwiają migrację roślin, zwierząt i grzybów, co sprzyja wymianie genetycznej i zwiększa bioróżnorodność ekosystemów. Celem wyznaczenia i ochrony korytarzy jest przeciwdziałanie izolacji obszarów przyrodniczo cennych i zapewnienie funkcjonalnych połączeń między poszczególnymi regionami kraju, czy też zapewnienie możliwości funkcjonowania stabilnych populacji gatunków roślin i zwierząt. Korytarze ekologiczne przyczyniają się do tworzenia spójnej sieci obszarów chronionych, które zapewnią optymalne warunki do życia możliwie dużej liczbie gatunków.

2.7. Formy ochrony przyrody

Zgodnie z ustawą z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz.U. 2026 poz. 13 ze zm.). obszar opracowania znajduje się w granicach Obszaru Chronionego Krajobrazu Puszcza nad Drawą. Jest to

obszar, w którym wyróżniają się walory przyrodniczo-krajobrazowe związane z występowaniem licznych dolin rzecznych, rynien polodowcowych wraz z jeziorami. Jednocześnie, teren charakteryzuje się wysoką lesistością na poziomie około 82,2%, obejmującą dawną "Puszcę Drawską". Obszar ochrony jest bogaty w zbiorowiska rzadkich roślin i ostoje ginących zwierząt m.in. orla bielika, puchacza, bociana czarnego, żurawia i bobra.

2.8. Dziedzictwo kulturowe i zabytki

Na terenie objętym opracowaniem nie znajdują się tereny ochrony konserwatorskiej ujęte w wojewódzkiej lub gminnej ewidencji zabytków.

2.9. Klimat lokalny

Gmina Trzcianka położona jest w klimacie umiarkowanym przejściowym ciepłym, który kształtuje się przez zmienny napływ mas powietrza morskiego i kontynentalnego. Ta przejściowość uwidacznia się poprzez zmienność pogody, zależną od napływających mas powietrza. Najchłodniejszym miesiącem jest luty, z średnią temperaturą wynoszącą $-2,4^{\circ}\text{C}$, a najcieplejszym miesiącem jest lipiec, gdzie średnia temperatura osiąga $+17,4^{\circ}\text{C}$. Średnia roczna temperatura waha się między $7,5$ a $7,8^{\circ}\text{C}$. Opady deszczu są stosunkowo niewielkie. Wynoszą średnio 600 mm rocznie, przy czym najmniej opadów występuje w lutym, a najwięcej w lipcu. W ciągu roku średnio występuje 30-40 dni z opadami śnieżnymi. W gminie, podobnie jak w całej zachodniej Polsce, dominują wiatry z kierunków zachodnich, południowo-zachodnich oraz południowo-wschodnich, o średniej prędkości 2,3 m/s. Najbardziej wietrznym miesiącem jest styczeń, kiedy średnia prędkość wiatru wynosi 19,3km/h, a najmniej wietrznym miesiącem jest lipiec z średnią prędkością wiatru wynoszącą 14,3km/h. Okres wegetacyjny w tym obszarze wynosi od 200 do 215 dni, a liczbę dni z przymrozkiem szacuje się w przedziale od 107 do 110 dni.

2.10. Jakość powietrza

Monitoring zmian jakości powietrza wraz z oceną poziomu substancji w powietrzu prowadzony jest na przedmiotowym obszarze przez Główny Inspektorat Ochrony Środowiska Departament Monitoringu Środowiska. W roku 2026 opublikowano „Roczną ocenę jakości powietrza w województwie wielkopolskim. Raport wojewódzki za rok 2025”. Zgodnie z załącznikiem do ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz.U. 2025 poz. 647 ze zm.) gmina Trzcianka należy do strefy wielkopolskiej.

Wynikiem oceny, zarówno pod kątem kryteriów dla ochrony zdrowia jak i kryteriów dla ochrony roślin, dla wszystkich substancji podlegających ocenie, jest zaliczenie strefy do jednej z poniższych klas:

1. w klasyfikacji podstawowej:

- do klasy A – jeżeli stężenia zanieczyszczenia na terenie strefy nie przekraczają odpowiednio poziomów dopuszczalnych lub poziomów docelowych,
- do klasy C – jeżeli stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy przekraczają poziomy dopuszczalny lub poziomy docelowy powiększony o margines tolerancji, a w przypadku gdy margines tolerancji nie jest określony – poziomy dopuszczalny lub poziomy docelowy.

2. w klasyfikacji dodatkowej:

- do klasy A1 – brak przekroczenia poziomu dopuszczalnego dla pyłu $\text{PM}_{2,5}$ – dla fazy II tj. $\leq 20 \mu\text{g}/\text{m}^3$,
- do klasy C1 – przekroczenie poziomu dopuszczalnego dla pyłu $\text{PM}_{2,5}$ – dla fazy II tj. $> 20 \mu\text{g}/\text{m}^3$,
- do klasy D1 – jeżeli poziom stężeń ozonu nie przekracza poziomu celu długoterminowego,
- do klasy D2 – jeżeli poziom stężeń ozonu przekracza poziom celu długoterminowego.

Dodatkową klasyfikację wprowadzono na potrzeby raportowania do Komisji Europejskiej.

Zaliczenie strefy do określonej klasy zależy od stężeń zanieczyszczeń występujących na jej obszarze i wiąże się z wymaganiami dotyczącymi działań na rzecz poprawy jakości powietrza lub na rzecz utrzymania tej jakości.

W wyniku rocznej oceny jakości powietrza, wykonanej na podstawie danych za 2025 r. z uwzględnieniem poziomów dopuszczalnych i docelowych przyjętych ze względu na ochronę roślin, dla wszystkich zanieczyszczeń strefa wielkopolska uzyskała klasę A.

Poniżej zestawiono klasy stref dla poszczególnych zanieczyszczeń, uzyskane w ocenie rocznej z uwzględnieniem kryteriów ustanowionych w celu ochrony zdrowia ludzi – klasyfikacja podstawowa (klasa A lub C oraz A1 lub C1 dla pyłu zawieszonego PM_{2,5}):

- dla poziomu dopuszczalnego dwutlenku siarki, dwutlenku azotu, ołowiu, benzenu, tlenku węgla oraz poziomu docelowego ozonu, kadmu, arsenu, niklu wszystkie strefy zaliczono do klasy A,
- dla poziomu dopuszczalnego pyłu zawieszonego PM₁₀ strefę wielkopolską zaliczono do klasy C, pozostałe strefy zaliczono do klasy A,
- dla poziomu dopuszczalnego pyłu zawieszonego PM_{2,5} strefę wielkopolską zaliczono do klasy C1, pozostałe strefy zaliczono do klasy A1,
- w przypadku poziomu docelowego benzo(a)pirenu w pyłe zawieszonym PM₁₀, strefę wielkopolską zaliczono do klasy C.

W klasyfikacji dodatkowej:

- w przypadku ozonu dla poziomu celu długoterminowego wszystkie strefy zaliczono do klasy D2,
- w przypadku pyłu zawieszonego PM_{2,5} dla poziomu dopuszczalnego I fazy strefę wielkopolską zaliczono do klasy C.

Zgodnie z zasadami oceny rocznej klasę strefy dla danego zanieczyszczenia określa się na podstawie jego stężeń występujących w rejonach potencjalnie najbardziej zanieczyszczonych rozważaną substancją. W rezultacie, nawet obszar przekroczeń wartości normatywnych zanieczyszczenia o małym zasięgu decyduje o wyniku klasyfikacji całej strefy (nawet o dużej powierzchni). Należy zatem pamiętać, że zaliczenie strefy do klasy C dla danego zanieczyszczenia nie oznacza złej sytuacji na terenie całej strefy – a jest jedynie sygnałem, że w strefie istnieją obszary wymagające podjęcia i prowadzenia działań na rzecz poprawy jakości powietrza pod kątem rozważanego zanieczyszczenia.

2.11. Klimat akustyczny

Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 r. poz. 112), dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku powodowanego przez poszczególne grupy źródeł hałasu wyrażone są:

- wskaźnikami L_{AeqD} - równoważny poziom dźwięku A dla pory dnia (rozumianej jako przedział czasu od godz. 6⁰⁰ do godz. 22⁰⁰) oraz L_{AeqN} - równoważny poziom dźwięku A dla pory nocy (rozumianej jako przedział czasu od godz. 22⁰⁰ do godz. 6⁰⁰), które to wskaźniki mają zastosowanie do ustalania i kontroli warunków korzystania ze środowiska, w odniesieniu do jednej doby,
- wskaźnikami L_{DWN} - długookresowy średni poziom dźwięku A wyrażony w decybelach (dB), wyznaczony w ciągu wszystkich dób w roku, z uwzględnieniem pory dnia (rozumianej jako przedział czasu od godz. 6⁰⁰ do godz. 18⁰⁰), pory wieczoru (rozumianej jako przedział czasu od godz. 18⁰⁰ do godz. 22⁰⁰) oraz pory nocy (rozumianej jako przedział czasu od godz. 22⁰⁰ do godz. 6⁰⁰) oraz L_N - długookresowy średni poziom dźwięku A wyrażony w decybelach (dB), wyznaczony w ciągu wszystkich pór nocy w roku (rozumianych jako przedział czasu od godz. 22⁰⁰ do godz. 6⁰⁰), które to wskaźniki mają zastosowanie do prowadzenia długookresowej polityki w zakresie ochrony przed hałasem.

Zgodnie z ww. rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r., w przypadku hałasów pochodzących od dróg i linii kolejowych dopuszczalny poziom hałasu dla wskaźnika długookresowego L_{DWN} (poziom dziennie-wieczorno-nocny) wynosi – w zależności od przeznaczenia terenu – od 50 dB do 70 dB, natomiast dla wskaźnika L_N (długookresowy poziom hałasu w porze nocy) od 45 dB do 65 dB. W odniesieniu do pojedynczej doby ustalono wartość dopuszczalną równoważnego poziomu hałasu L_{AeqD} w porze dnia równą od 50 dB do 68 dB, natomiast wartość równoważnego poziomu hałasu w porze nocy (L_{AeqN}) wynosi od 45 dB do 60 dB.

Spełnienie powyższych wymogów, określonych rozporządzeniem Ministra Środowiska nie gwarantuje stworzenia mieszkańcom warunków, w których nie występuje uciążliwe oddziaływanie hałasu. Przyjęte standardy podyktowane są realnymi możliwościami ograniczania hałasów komunikacyjnych.

Klimat akustyczny gminy Trzcianka jest w zdecydowanej większości kształtowany przez hałas komunikacyjny drogowy. Głównymi czynnikami mającymi wpływ na poziom hałasu komunikacyjnego są natężenie ruchu i udział transportu ciężkiego w strumieniu wszystkich pojazdów, stan techniczny pojazdów, rodzaj nawierzchni dróg, organizacja ruchu drogowego.

Klimat akustyczny na omawianym terenie kształtowany jest wyłącznie przez sporadyczny ruch samochodowy – dojazd do przedmiotowych nieruchomości i terenów sąsiednich w tym obszarów leśnych. Ponadto należy zaznaczyć, że natężenie hałasu generowanego przez samochody charakteryzuje się zmiennością w ciągu doby - większe w porze dziennej oraz znacząco mniejsze w porze nocnej. Dodatkowym źródłem hałasu o charakterze okresowym jest praca maszyn rolniczych na okolicznych polach uprawnych.

3. Informacja o zawartości i głównych celach projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego

3.1. Cel opracowania projektu planu

Zgodnie z ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, zadaniem miejscowego planu jest ustalenie przeznaczenia terenów, sposób ich zagospodarowania i zabudowy, z uwzględnieniem ładu przestrzennego oraz dostosowaniem struktury zabudowy i intensywności zagospodarowania do uwarunkowań przyrodniczych i przestrzennych tego terenu oraz otoczenia.

Przedmiotowy projekt planu sporządzany jest w związku z podjętą przez Radę Miejską uchwałą o przystąpieniu do sporządzenia planu.

Część obszaru przystąpienia objęta jest obowiązującym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego: Zmiana miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego Gminy Trzcianka (Uchwała Nr XXXVI/235/96 z dnia 29 sierpnia 1996 r. w sprawie zmiany miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego Gminy Trzcianka), który określa przeznaczenia danych terenów jako tereny projektowanych doleśń i zalesień. Przedmiotowy projekt częściowo zmieni dotychczas określone w obowiązującym mpzp przeznaczenie terenów.

3.2. Ustalenia projektu planu

Ustala się następujące przeznaczenia terenów:

- 1) teren zabudowy letniskowej lub rekreacji indywidualnej, oznaczony na rysunku planu symbolem: 1ML;
- 2) tereny usług turystyki lub usług sportu i rekreacji lub zieleni, oznaczone na rysunku planu symbolami: 1UT-US-Z, 2UT-US-Z;
- 3) tereny komunikacji drogowej wewnętrznej, oznaczone na rysunku planu symbolami: 1KR, 2KR;
- 4) tereny zabudowy zagrodowej, oznaczone na rysunku planu symbolami: 1RZM, 2RZM;
- 5) teren lasu, oznaczony na rysunku planu symbolem: 1L.

W zakresie zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego ustala się:

- 1) nakaz sytuowania budynków z uwzględnieniem wyznaczonych na rysunku planu nieprzekraczalnych linii zabudowy, z wyłączeniem podziemnych części budynków;
- 2) zasady wydzielania nowych działek, ustalone w planie, nie dotyczą wydzielania działek pod obiekty infrastruktury technicznej, dojścia i dojazdu i w celu regulacji granic między sąsiadującymi nieruchomościami;
- 3) zakaz sytuowania tymczasowych obiektów budowlanych i urządzeń niezwiązanych lub kolidujących z funkcją terenu, z wyłączeniem odstępstw dopuszczonych zapisami niniejszego planu.

W zakresie zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu oraz zasad kształtowania krajobrazu ustala się:

- 1) zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko z wyłączeniem inwestycji celu publicznego, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- 2) zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, z wyłączeniem inwestycji celu publicznego, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- 3) zakaz lokalizacji zakładów o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- 4) zakaz sytuowania tymczasowych obiektów budowlanych i urządzeń niezwiązanych lub kolidujących z funkcją terenu, z wyłączeniem odstępstw dopuszczonych zapisami niniejszego planu;
- 5) nakaz zapewnienia dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku na terenach RZM jak dla terenów zabudowy zagrodowej, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- 6) nakaz uwzględnienia położenia terenu w granicach udokumentowanego Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 127 „Subzbiornik Złotów-Piła-Strzelce Krajeńskie” i ochrony zgodnie z zapisami planu i przepisami odrębnymi;
- 7) nakaz uwzględnienia wszelkich ograniczeń w zagospodarowaniu terenu wynikających z położenia w granicach Obszaru Chronionego Krajobrazu Puszcza nad Drawą, zgodnie z przepisami odrębnymi.

Nie ustala się terenów wymagających określenia zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków, w tym krajobrazów kulturowych oraz dóbr kultury współczesnej.

Nie ustala się wymagań wynikających z potrzeb kształtowania przestrzeni publicznych.

W zakresie zasad kształtowania zabudowy oraz wskaźników zagospodarowania terenu, dla terenu zabudowy letniskowej lub rekreacji indywidualnej, oznaczonego na rysunku planu symbolem: 1ML, ustala się:

- 1) na jednej działce dopuszczenie lokalizacji budynku rekreacji indywidualnej;
- 2) budynki rekreacji indywidualnej wyłącznie w formie wolnostojącej;
- 3) wskaźnik intensywności zabudowy: od minimalnie 0,01 do maksymalnie 0,7;
- 4) nadziemną intensywność zabudowy: od minimalnie 0,01 do maksymalnie 0,7;
- 5) minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej w odniesieniu do powierzchni działki: 30%;
- 6) maksymalny udział powierzchni zabudowy: 35% powierzchni działki;
- 7) wysokość zabudowy: nie więcej niż 5,0 m;
- 8) geometrię dachów: dachy dowolne;
- 9) nakaz zapewnienia wymaganych miejsc do parkowania na działce w ilości: nie mniej niż 1 miejsce do parkowania na jedną działkę w graniach terenu 1ML lub 1UT-US-Z;
- 10) minimalną powierzchnię nowo wydzielanych działek: 100 m².

W zakresie zasad kształtowania zabudowy oraz wskaźników zagospodarowania terenu, dla terenów usług turystyki lub usług sportu i rekreacji lub zieleni, oznaczonych na rysunku planu symbolami: 1UT-US-Z, 2UT-US-Z:

1) ustala się:

- a) przeznaczenie podstawowe: usługi turystyki, w tym zabudowa hotelowa, pensjonatowa, kempingi, pola namiotowe, a także usługi sportu i rekreacji, zieleń naturalna i urządzona;
- b) nakaz zachowania odległości zabudowy od lasu zgodnie z przepisami odrębnymi;
- c) wskaźnik intensywności zabudowy: od minimalnie 0,01 do maksymalnie 1,2;
- d) nadziemną intensywność zabudowy: od minimalnie 0,01 do maksymalnie 0,8;
- e) minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej w odniesieniu do powierzchni działki: 50%;
- f) maksymalny udział powierzchni zabudowy: 40% powierzchni działki;
- g) wysokość zabudowy: nie więcej niż 12,0 m;
- h) geometrię dachów: dachy dowolne;
- i) nakaz zapewnienia wymaganych miejsc do parkowania na działce w ilości:
 - dla zabudowy związanej z usługami turystyki: 1 miejsce do parkowania na każde 5 łóżek, przy czym nakazuje się aby minimum 1 miejsce do parkowania przeznaczone było do parkowania pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową, zgodnie z przepisami odrębnymi,
 - dla zabudowy związanej z usługami sportu i rekreacji: 1 miejsce na 10 korzystających, przy czym nakazuje się aby minimum 1 miejsce do parkowania przeznaczone było do parkowania pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- j) dopuszczenie lokalizacji wymaganych miejsc do parkowania w budynkach gospodarczo-garażowych;
- k) minimalną powierzchnię nowo wydzielanych działek: 3000 m²;

2) dopuszcza się:

- a) lokalizację budynków gospodarczo-garażowych;
- b) lokalizację kondygnacji podziemnych, pod warunkiem, że ich budowa nie doprowadzi do pogorszenia jakości lub zmniejszenia ilości wód podziemnych;
- c) lokalizację dojazdów i dojazdów, sieci i urządzeń infrastruktury technicznej, zgodnie z przepisami odrębnymi.

W zakresie zasad kształtowania zabudowy oraz wskaźników zagospodarowania terenu, dla terenów komunikacji drogowej wewnętrznej, oznaczonych na rysunku planu symbolami: 1KR, 2KR ustala się:

- 1) szerokość w liniach rozgraniczających – zgodnie z rysunkiem planu;
- 2) dopuszczenie lokalizacji: dróg dla pieszych i rowerów, sieci i urządzeń infrastruktury technicznej, zieleni urządzonej;
- 3) zakaz sytuowania tymczasowych obiektów budowlanych i urządzeń niezwiązanych lub kolidujących z funkcją terenu;
- 4) minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej w odniesieniu do powierzchni działki: 0%;
- 5) zakaz lokalizacji miejsc do parkowania.

W zakresie zasad kształtowania zabudowy oraz wskaźników zagospodarowania terenu, dla terenów zabudowy zagrodowej, oznaczonych na rysunku planu symbolami: 1RZM, 2RZM:

1) ustala się:

- a) lokalizację budynków w zabudowie zagrodowej związanych z gospodarstwem rolnym, hodowlanym lub ogrodnictwem, w tym budynków mieszkalnych jednorodzinnych;
- b) budynki mieszkalne jednorodzinne wyłącznie w formie wolnostojącej;
- c) nakaz zachowania odległości zabudowy od lasu zgodnie z przepisami odrębnymi;
- d) wskaźnik intensywności zabudowy:
 - dla terenu 1RZM od minimalnie 0,01 do maksymalnie 1,1,

- dla terenu 2RZM od minimalnie 0,01 do maksymalnie 0,4;
- e) nadziemną intensywność zabudowy:
 - dla terenu 1RZM od minimalnie 0,01 do maksymalnie 0,7,
 - dla terenu 2RZM od minimalnie 0,01 do maksymalnie 0,4;
- f) minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej w odniesieniu do powierzchni działki: 30%;
- g) maksymalny udział powierzchni zabudowy: 35% powierzchni działki;
- h) wysokość zabudowy:
 - budynku mieszkalnego jednorodzinnego: nie więcej niż 10,0 m,
 - budynku gospodarczo-garażowego: nie więcej niż 7,0 m,
 - pozostałych budynków i budowli nie większą niż 12,0 m;
- i) geometrię dachów: dachy dowolne;
- j) nakaz zapewnienia wymaganych miejsc do parkowania na działce w ilości:
 - nie mniejszej niż 2 miejsca do parkowania na jeden lokal mieszkalny,
 - w przypadku realizacji usług agroturystycznych: nakaz zapewnienia dodatkowych wymaganych miejsc do parkowania na działce w ilości: 1 miejsce do parkowania na każde 5 łóżek, przy czym nakazuje się aby minimum 1 miejsce do parkowania przeznaczone było do parkowania pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- k) dopuszczenie lokalizacji wymaganych miejsc do parkowania w budynkach gospodarczo-garażowych;
- l) minimalną powierzchnię nowo wydzielanych działek:
 - dla terenu 1RZM: 1200 m²,
 - dla terenu 2RZM: 450 m²;
- 2) dopuszcza się:
 - a) lokalizację usług w zakresie agroturystyki, zgodnie z przepisami odrębnymi;
 - b) lokalizację budowli rolniczych;
 - c) lokalizację budynków gospodarczo-garażowych jako wolnostojących, wbudowanych lub przylegających do budynku mieszkalnego;
 - d) lokalizację kondygnacji podziemnych, pod warunkiem, że ich budowa nie doprowadzi do pogorszenia jakości lub zmniejszenia ilości wód podziemnych;
 - e) lokalizację dojazdów i dojazdów, sieci i urządzeń infrastruktury technicznej, zgodnie z przepisami odrębnymi.

W zakresie zasad kształtowania zabudowy oraz wskaźników zagospodarowania terenu, dla terenu lasu, oznaczonego na rysunku planu symbolem: 1L, ustala się:

- 1) zachowanie leśnego przeznaczenia terenu;
- 2) nakaz prowadzenia gospodarki leśnej zgodnie z przepisami odrębnymi;
- 3) zakaz zabudowy;
- 4) minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej w odniesieniu do powierzchni działki: 95%.

W zakresie granic i sposobów zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, na podstawie odrębnych przepisów, terenów górniczych, a także obszarów szczególnego zagrożenia powodzią, obszarów osuwania się mas ziemnych, krajobrazów priorytetowych określonych w audycie krajobrazowym oraz w planach zagospodarowania przestrzennego województwa ustala się nakaz uwzględnienia położenia terenu w granicach udokumentowanego złoża węgla brunatnego WB 450 „Trzcianka”.

W zakresie szczegółowych zasad i warunków scalania i podziału nieruchomości ustala się: dla terenów 1UT-US-Z, 2UT-US-Z:

- 1) minimalną powierzchnię działki: 3000 m²;
- 2) minimalną szerokość frontu działki: 30,0 m;

- 3) kąt położenia granic działek budowlanych w stosunku do pasa drogowego przyległych dróg od 70° do 110°.

Nie wyznacza się granic obszarów wymagających przeprowadzenia scaleń i podziałów nieruchomości w rozumieniu przepisów odrębnych.

W zakresie szczególnych warunków zagospodarowania terenów oraz ograniczeń w ich użytkowaniu, w tym zakazu zabudowy ustala się:

- 1) nakaz uwzględnienia w zagospodarowaniu i zabudowie terenu ograniczeń wynikających z odległości technicznych od sieci infrastruktury technicznej, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- 2) zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących pogorszyć istniejące stosunki wodne na działkach sąsiednich;
- 3) nakaz zachowania ciągłości istniejącego systemu melioracyjnego, z dopuszczeniem przebudowy i rozbudowy, zgodnie z przepisami odrębnymi.

W zakresie zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji ustala się:

- 1) nakaz zachowania ciągłości powiązań elementów pasa drogowego, w szczególności jezdni, pieszo-jezdni, dróg dla pieszych lub rowerów w granicach obszaru planu oraz z zewnętrznym układem komunikacyjnym;
- 2) obsługę komunikacyjną z terenów komunikacji drogowej wewnętrznej 1KR i 2KR, a także dróg publicznych znajdujących się poza granicami planu, zgodnie z przepisami odrębnymi.

W zakresie zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów infrastruktury technicznej ustala się:

- 1) nakaz powiązania sieci infrastruktury technicznej z układem zewnętrznym oraz zapewnienie dostępu do sieci, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- 2) dopuszczenie rozbiórki, budowy, przebudowy, rozbudowy i remontu sieci i urządzeń infrastruktury technicznej oraz przyłączy do sieci infrastruktury technicznej;
- 3) nakaz zapewnienia przeciwpożarowego zaopatrzenia w wodę do zewnętrznego gaszenia pożarów oraz dróg pożarowych, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- 4) zaopatrzenie w wodę: z sieci wodociągowej, a do czasu jej realizacji dopuszcza się zaopatrzenie w wodę z ujęcia własnego – studni zgodnie z przepisami odrębnymi;
- 5) zagospodarowanie, w tym odprowadzanie, wód opadowych i roztopowych, zgodnie z przepisami odrębnymi z dopuszczeniem:
 - lokalizacji urządzeń wodnych i innych obiektów służących retencjonowaniu wody,
 - stosowania rozwiązań opóźniających spływ powierzchniowych wód opadowych;
- 6) odprowadzanie ścieków komunalnych: docelowo do sieci kanalizacji sanitarnej, przy czym do czasu realizacji systemu kanalizacji sanitarnej dopuszcza się odprowadzenie ścieków do szczelnych, bezodpływowych zbiorników na nieczystości, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- 7) dopuszczenie budowy, rozbudowy i przebudowy sieci kanalizacyjnej, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- 8) dopuszczenie budowy, rozbudowy i przebudowy sieci gazowej, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- 9) zaopatrzenie w energię elektryczną z sieci elektroenergetycznej lub z indywidualnych źródeł energii, zgodnie z przepisami odrębnymi, z uwzględnieniem zapisów pkt 11;
- 10) zaopatrzenie w ciepło z sieci ciepłowniczej lub z gazu, energii elektrycznej albo z odnawialnych źródeł energii, z uwzględnieniem zakazów i ograniczeń w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw, zgodnie z przepisami odrębnymi, z uwzględnieniem zapisów pkt 11;
- 11) dopuszczenie zasilania z instalacji odnawialnych źródeł energii, z wyłączeniem:
 - instalacji odnawialnych źródeł energii wykorzystujących biomasę, biogaz, biogaz rolniczy, biometan, biopłyny, zgodnie z przepisami odrębnymi,
 - turbin wiatrowych o mocy większej niż moc mikroinstalacji, zgodnie z przepisami odrębnymi;

12) postępowanie z odpadami zgodnie z przepisami odrębnymi.

Nie ustala się sposobów i terminów tymczasowego zagospodarowania, urządzenia i użytkowania terenów.

3.3. Powiązania z innymi dokumentami

W rozpatrywanym projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zwrócono uwagę na dokumenty lokalne związane z rozwojem i zagospodarowaniem przestrzennym gminy Trzcianka, a także na dokumenty, kształtujące politykę przestrzenną w regionie (województwo).

Zgodnie z ustawą z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, ustalenia planu w zakresie tekstowym i graficznym muszą być powiązane z ustaleniami Planu ogólnego gminy.

Zapisy projektu planu zachowują zgodność z ustaleniami Uchwały nr XXXI/282/26 Rady Miejskiej Trzcianki z dnia 13 sierpnia 2026 r. w sprawie planu ogólnego gminy Trzcianka.

Przez zgodność planu miejscowego z planem ogólnym rozumie się:

1) ustalenie w planie miejscowym:

- a) przeznaczenia terenu mieszczącego się w profilu funkcjonalnym strefy planistycznej obejmującej teren,
- b) sposobu zagospodarowania i zabudowy terenów w zakresie:
 - minimalnego udziału powierzchni biologicznie czynnej niemniejszego niż minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej określony dla strefy planistycznej obejmującej teren,
 - maksymalnej nadziemnej intensywności zabudowy nie większej niż maksymalna nadziemna intensywność zabudowy określona dla strefy planistycznej obejmującej teren.

Zgodnie z załącznikiem nr 1 do uchwały, przedmiotowy teren oznaczony jest symbolami: 291SJ, 113SZ, 244SZ, 2SN, 126SO.

Tab. 1. Analiza profili funkcjonalnych planu ogólnego i projektowanego przeznaczenia terenu w MPZP

I.p.	Ustalenia planu ogólnego	Projektowane przeznaczenie w MPZP
1.	291SJ – strefa wielofunkcyjna z zabudową mieszkaniową wielorodzinną Podstawowy profil funkcjonalny: teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, teren usług, teren komunikacji, teren zieleni urządzonej, teren ogrodów działkowych, teren infrastruktury technicznej, Dodatkowy profil funkcjonalny: teren zabudowy letniskowej lub rekreacji indywidualnej, teren zieleni naturalnej.	1ML – teren zabudowy letniskowej lub rekreacji indywidualnej
2.	113SZ – strefa strefa wielofunkcyjna z zabudową zagrodową Podstawowy profil funkcjonalny: teren zabudowy zagrodowej, teren produkcji w gospodarstwach rolnych, teren akwakultury i obsługi rybactwa, teren komunikacji, teren zieleni urządzonej, teren ogrodów działkowych, teren infrastruktury technicznej, Dodatkowy profil funkcjonalny: teren zieleni naturalnej.	2RZM – teren zabudowy zagrodowej
3.	244SZ – strefa wielofunkcyjna z zabudową zagrodową	1RZM – teren zabudowy zagrodowej, 1KR – teren komunikacji drogowej wewnętrznej;

	Podstawowy profil funkcjonalny: teren zabudowy zagrodowej, teren produkcji w gospodarstwach rolnych, teren akwakultury i obsługi rybactwa, teren komunikacji, teren zieleni urządzonej, teren ogrodów działkowych, teren infrastruktury technicznej, Dodatkowy profil funkcjonalny: teren zieleni naturalnej.	
4.	2SN – strefa zieleni i rekreacji Podstawowy profil funkcjonalny: teren zieleni urządzonej, teren plaży, teren wód, teren komunikacji, teren ogrodów działkowych, teren infrastruktury technicznej, Dodatkowy profil funkcjonalny: teren usług sportu i rekreacji, teren usług turystyki, teren zieleni naturalnej, teren lasu.	1UT-US-Z – teren usług turystyki lub usług sportu i rekreacji lub zieleni, 2UT-US-Z – teren usług turystyki lub usług sportu i rekreacji lub zieleni, 1KR – teren komunikacji drogowej wewnętrznej; 2KR – teren komunikacji drogowej wewnętrznej; 1L – teren lasu
5.	126SO – strefa otwarta Podstawowy profil funkcjonalny: teren rolnictwa z zakazem zabudowy, teren lasu, teren zieleni naturalnej, teren wód, teren komunikacji, teren ogrodów działkowych, teren infrastruktury technicznej	2KR – teren komunikacji drogowej wewnętrznej;

Źródło: opracowanie własne.

Ponadto, projekt MPZP zachowuje zgodność z planem ogólnym w zakresie parametrów urbanistycznych.

Tab. 2. Analiza sposobu zagospodarowania i zabudowy terenów planu ogólnego i projektowanego MPZP

I.p.	Ustalenia planu ogólnego gminy		Projektowane przeznaczenie w MPZP	
1.	291SJ		1ML	
	minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej	30%	minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej	30%
	maksymalna nadziemna intensywność zabudowy	0,7	maksymalna nadziemna intensywność zabudowy	od minimalnie 0,1 do maksymalnie 0,7
2.	113SZ		2RZM	
	minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej	30%	minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej	30%
	maksymalna nadziemna intensywność zabudowy	0,4	maksymalna nadziemna intensywność zabudowy	od minimalnie 0,1 do maksymalnie 0,4
3.	244SZ		1RZM	
	minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej	30%	minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej	30%
	maksymalna nadziemna intensywność zabudowy	0,7	maksymalna nadziemna intensywność zabudowy	od minimalnie 0,1 do maksymalnie 0,7
4.	2SN		1UT-US-Z, 2UT-US-Z	
	minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej	50%	minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej	50%
	maksymalna nadziemna intensywność zabudowy	-	maksymalna nadziemna intensywność zabudowy	od minimalnie 0,1 do maksymalnie 0,8

5.	2SN		1L	
	minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej	50%	minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej	95%
	maksymalna nadziemna intensywność zabudowy	-	maksymalna nadziemna intensywność zabudowy	-

Źródło: opracowanie własne.

Ponadto zapisy projektu planu wykazują powiązanie z ustaleniami:

- Uchwały Nr V/70/19 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 25 marca 2019 r. w sprawie uchwalenia zmiany Planu zagospodarowania przestrzennego województwa wielkopolskiego wraz z Planem zagospodarowania przestrzennego miejskiego obszaru funkcjonalnego Poznania (Dz. Urz. Woj. Wielkopolskiego z 2019 r., poz. 4021), w której zawarto kierunki polityki przestrzennej na szczeblu województwa,
- Strategii Rozwoju Gminy Trzcianka na lata 2015-2030 (uchwała Nr VI/41/15 Rady Miejskiej Trzcianki z dnia 26 lutego 2015 r.),
- Audytu krajobrazowego województwa wielkopolskiego - przyjęty przez Sejmik Województwa Wielkopolskiego Uchwałą Nr LI/1000/23 z 27 marca 2023 roku w sprawie: uchwalenia Audytu krajobrazowego województwa wielkopolskiego - obowiązkowy dokument na poziomie województwa, który identyfikuje, charakteryzuje i ocenia walory krajobrazów, zwłaszcza krajobrazów priorytetowych (najcenniejszych), wskazując zagrożenia i formułując rekomendacje dla ich ochrony i kształtowania na przyszłość. W projekcie zmiany planu uwzględniono wyniki i rekomendacje Audytu krajobrazowego.

3.4. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji ustaleń projektu planu

Część obszaru objętego projektem planu objęta jest obowiązującym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego: Zmiana miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego Gminy Trzcianka (Uchwała Nr XXXVI/235/96 z dnia 29 sierpnia 1996 r. w sprawie zmiany miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego Gminy Trzcianka), który określa przeznaczenia danych terenów jako tereny projektowanych dolesień i zalesień.

Przedmiotowy projekt planu miejscowego we właściwy sposób zakłada stworzenie w pełni wykształconej zwartej struktury przestrzenno-funkcjonalnej, która w sposób racjonalny wykorzystuje i zabezpiecza walory obszaru. Umożliwia ustalenie zapisów prawa miejscowego w zakresie przyszłego zagospodarowania przestrzeni dla terenów związanych z zabudową lotniskową, usługową z zakresu turystyki, sportu i rekreacji, a także związanych z zabudową zagrodową, w dostosowaniu do obowiązujących przepisów z zakresu ochrony środowiska. Umożliwia także zaktualizowanie polityki przestrzennej gminy w zakresie przeznaczenia terenów.

Bez odpowiednich zapisów w obowiązujących miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego istnieje zagrożenie wprowadzania w chaotyczny i nie do końca kontrolowany sposób nowych inwestycji o parametrach urbanistycznych, które by mogły intensyfikować zabudowę na przedmiotowym obszarze. Mogłoby to wpływać na zwiększenie antropopresji i generowanie dla omawianego obszaru oraz jego otoczenia nadmiernej ilości zanieczyszczeń powietrza i wód oraz emisji hałasu, przy jednoczesnym braku rozwiązań pozwalających na ograniczanie negatywnego oddziaływania antropopresji na środowisko, np. stosowania niskoemisyjnych nośników energii, utrzymania standardów jakości środowiska w zakresie emisji hałasu czy ochrony wód.

4. Istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia projektu planu

Ochrona środowiska związana jest z różnymi rodzajami ludzkiej aktywności i skupia się na takich zagadnieniach jak zanieczyszczenie powietrza, wód i gleb, gospodarce odpadami oraz takich

zjawiskach jak utrata różnorodności biologicznej, wprowadzanie gatunków inwazyjnych czy genetycznie modyfikowanych.

Na obszarze objętym projektem planu oraz w jego otoczeniu nie stwierdza się występowania szczególnych problemów środowiskowych o charakterze ponadlokalnym, jednak realizacja ustaleń planu przewidujących możliwość lokalizacji nowej zabudowy wymaga uwzględnienia szeregu istniejących uwarunkowań i potencjalnych zagrożeń dla poszczególnych komponentów środowiska.

Do najistotniejszych problemów ochrony środowiska należy zaliczyć możliwość zwiększenia presji antropogenicznej na teren objęty opracowaniem, związanej ze wzrostem natężenia ruchu samochodowego. Skutkiem tego może być wzrost emisji zanieczyszczeń do powietrza oraz zwiększenie poziomu hałasu komunikacyjnego oddziałującego na tereny sąsiednie.

Istotnym zagadnieniem jest również ochrona powierzchni ziemi oraz zasobów wodnych. Realizacja nowej zabudowy i infrastruktury technicznej może prowadzić do zwiększenia powierzchni uszczelnionych, ograniczenia retencji naturalnej oraz zwiększenia odpływu wód opadowych i roztopowych.

W odniesieniu do jakości powietrza atmosferycznego potencjalnym problemem środowiskowym pozostaje emisja zanieczyszczeń związana z ruchem pojazdów oraz funkcjonowaniem instalacji i urządzeń wykorzystywanych w procesach gospodarowania odpadami. W przypadku niektórych rodzajów działalności mogą występować również uciążliwości odorowe, których zasięg powinien zostać ograniczony do granic terenu, do którego inwestor posiada tytuł prawny.

Istotnym aspektem pozostaje również ochrona różnorodności biologicznej i zachowanie odpowiedniego udziału powierzchni biologicznie czynnej.

5. Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym oraz sposoby ich uwzględniania w projekcie planu

Do dokumentów rangi międzynarodowej ujmujących cele ochrony środowiska istotne z punktu widzenia projektu planu miejscowego należą ratyfikowane przez Polskę konwencje międzynarodowe:

- Konwencja Genewska (1979) w sprawie transgranicznego zanieczyszczania powietrza na dalekie odległości mająca na celu ochronę człowieka i jego środowiska przed zanieczyszczeniem powietrza oraz dążenie do ograniczenia i stopniowego zmniejszania i zapobiegania zanieczyszczeniom powietrza, łącznie z transgranicznym zanieczyszczaniem powietrza na dalekie odległości,
- Ramowa Konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (Rio de Janeiro, 1992), której głównym celem jest zapobieganie dalszym zmianom klimatu globalnego, ze szczególnym uwzględnieniem długoterminowego jego ocieplania na skutek wzrostu stężenia gazów cieplarnianych w atmosferze oraz Protokół z Kioto (1998) stanowiący uzupełnienie Konwencji klimatycznej,
- Konwencja o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska, sporządzona w Aarhus dnia 25 czerwca 1998 r. (Dz. U. z 2003 r. Nr 78 poz. 706), której podstawowym celem jest ochrona prawa każdej osoby do życia w środowisku odpowiednim dla jej zdrowia. Dla osiągnięcia celu w Konwencji określono działania w trzech obszarach dotyczących: zapewnienia społeczeństwu przez władze publiczne dostępu do informacji dotyczących środowiska, ułatwienia udziału społeczeństwa w podejmowaniu decyzji mających wpływ na środowisko, rozszerzenia warunków dostępu do wymiaru sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska,
- Europejska Konwencja Krajobrazowa sporządzona we Florencji w 2000 roku ma na celu ochronę różnorodności krajobrazów europejskich, zarówno naturalnych jak i kulturowych, a także racjonalne zagospodarowanie i planowanie krajobrazu.

Akcesja Polski do Unii Europejskiej nałożyła na Polskę nowe obowiązki, wynikające z konieczności dostosowania prawa polskiego do regulacji unijnych. Ochrona środowiska wraz z Traktatem z Maastricht (1991) włączona została przez Wspólnoty Europejskie do spisu ich stałych zadań, dla których określono cele działań zapobiegawczych i regulujących. Obecnie prawo Unii Europejskiej regulujące ochronę środowiska liczy sobie kilkaset aktów prawnych, obejmujących dyrektywy, rozporządzenia, decyzje i zalecenia. Do priorytetów Unii Europejskiej w dziedzinie ochrony środowiska zaliczyć należy m.in. przeciwdziałanie zmianom klimatu, ochronę różnorodności biologicznej, ograniczenie wpływu zanieczyszczenia na zdrowie, a także lepsze wykorzystanie zasobów naturalnych. Do dokumentów ustanowionych na szczeblu wspólnotowym, formułujących cele ochrony środowiska, istotne z punktu widzenia omawianego projektu planu, zaliczyć można:

- Dyrektywę 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko, której celem jest zapewnienie wysokiego poziomu ochrony środowiska i przyczynienie się do uwzględniania aspektów środowiskowych w przygotowaniu i przyjmowaniu planów i programów w celu wspierania stałego rozwoju, poprzez zapewnienie, że zgodnie z niniejszą dyrektywą dokonywana jest ocena wpływu na środowisko niektórych planów i programów, które potencjalnie mogą powodować znaczący wpływ na środowisko,
(W projekcie planu ustala się między innymi: zachowanie minimalnych wskaźników powierzchni biologicznie czynnej, udziału powierzchni zabudowy w stosunku do powierzchni terenu czy intensywność zabudowy – co w rezultacie przyczyni się do zminimalizowania poziomu antropopresji i zapewni zachowanie harmonii w ekosystemie);
- Dyrektywa Rady z dnia 21 maja 1991 r. dotycząca oczyszczania ścieków komunalnych (91/271/EWG), nakładającą na Państwa Członkowskie wymóg wyposażenia aglomeracji w systemy zbierania ścieków komunalnych,
(W projekcie planu ustalono odprowadzanie ścieków komunalnych docelowo do sieci kanalizacji sanitarnej, przy czym do czasu realizacji systemu kanalizacji sanitarnej dopuszcza się odprowadzenie ścieków do szczelnych, bezodpływowych zbiorników na nieczystości, zgodnie z przepisami odrębnymi);
- Dyrektywa 2006/118/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. w sprawie ochrony wód podziemnych przed zanieczyszczeniem i pogorszeniem ich stanu, która ustanawia szczególne środki, określone w art. 17 ust. 1 i 2 dyrektywy 2000/60/WE, w celu zapobiegania i ochrony przed zanieczyszczeniem wód podziemnych,
(W projekcie planu ustala się konieczność zaopatrzenia w wodę z sieci wodociągowej, a do czasu jej realizacji dopuszcza się zaopatrzenie w wodę z ujęcia własnego – studni zgodnie z przepisami odrębnymi, a także odprowadzanie ścieków komunalnych docelowo do sieci kanalizacji sanitarnej, przy czym do czasu realizacji systemu kanalizacji sanitarnej dopuszcza się odprowadzenie ścieków do szczelnych, bezodpływowych zbiorników na nieczystości, zgodnie z przepisami odrębnymi);
- Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/50/WE z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie jakości powietrza i czystszej powietrza dla Europy, która ma na celu m.in. utrzymanie jakości powietrza tam, gdzie jest ona dobra, oraz jej poprawę w pozostałych przypadkach.
(W planie ustalono parametry zabudowy: takie, jak wysokość zabudowy, wielkość powierzchni biologicznie czynnej, wielkość powierzchni zabudowanej, intensywność zabudowy co przełoży się na krajobraz gminy. W projekcie planu zawarto ustalenia dotyczące zasad ochrony i kształtowania krajobrazu oraz ładu przestrzennego.).

Projekt planu respektuje zasady ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym i wspólnotowym poprzez wprowadzenie odpowiednich zapisów określających zasady ochrony środowiska i przyrody.

W odniesieniu do ustanowionego w Konwencji Genewskiej i Dyrektywie UE z dnia 21 maja 2008 r. celu ochrony człowieka i jego środowiska przed zanieczyszczeniem powietrza, w projekcie planu nakazuje się zaopatrzenie w ciepło z sieci ciepłowniczej lub z gazu, energii elektrycznej albo z odnawialnych źródeł energii, z uwzględnieniem zakazów i ograniczeń w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw, zgodnie z przepisami odrębnymi.

W myśl Europejskiej Konwencji Krajobrazowej sporządzonej we Florencji dnia 20 października 2000 r. (Dz. U. z 2006 r. Nr 14, poz. 98), której celem jest promowanie ochrony, gospodarki i planowania krajobrazu oraz organizowanie współpracy europejskiej w tym zakresie, opartej na wymianie doświadczeń, specjalistów i tworzeniu dobrej praktyki krajobrazowej, krajobraz jest ważnym elementem życia ludzi zamieszkujących w miastach i na wsiach, na obszarach zdegradowanych, pospolitych, jak również odznaczających się wyjątkowym pięknem. Ustalenia Konwencji wskazują na konieczność prowadzenia działań na rzecz zachowania i utrzymania ważnych lub charakterystycznych cech krajobrazu tak, aby ukierunkować i harmonizować zmiany, które wynikają z procesów społecznych, gospodarczych i środowiskowych. W celu realizacji zapisów Konwencji podejmuje się działania zmierzające m.in. do: prawnego uznania krajobrazów jako istotnego komponentu otoczenia ludzi, ustanowienia procedur udziału społeczeństwa w procesach planowania i zarządzania krajobrazem, jak również uwzględniania kwestii krajobrazowych we wszelkich działaniach związanych z zarządzaniem przestrzenią.

Respektując zapisy Konwencji Krajobrazowej w projekcie planu zawarto ustalenia dotyczące zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego i krajobrazu. W projekcie wyznacza się obszary, w granicach których możliwe jest sytuowanie zabudowy, jak również tereny wyłączone z zabudowy, pełniące funkcje przyrodnicze i krajobrazowe. Ustala się zakaz lokalizacji zabudowy poza obszarem ograniczonym przez ustalone nieprzekraczalne linie zabudowy, a także określa się maksymalne wielkości poszczególnych parametrów zabudowy, w tym wskaźnik intensywności zabudowy, wysokość budynków i geometrię dachów. Przyjęte ustalenia są wynikiem przyjętego założenia projektowego, mającego na celu rozwój zabudowy zgodnie z uwarunkowaniami przestrzennymi, architektonicznymi, społecznymi i przyrodniczymi.

Cele ustanowione na szczeblu międzynarodowym i wspólnotowym zostały przeniesione do krajowych i lokalnych dokumentów i na ich podstawie są realizowane. Odpowiednie odniesienia są obecne w ustawodawstwie krajowym. Zgodnie z art. 14 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska, polityka ochrony środowiska jest prowadzona na podstawie strategii rozwoju, programów i dokumentów programowych, o których mowa w ustawie z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju. Polityka ochrony środowiska jest prowadzona również za pomocą wojewódzkich, powiatowych i gminnych programów ochrony środowiska. Istotne z punktu widzenia opracowywanego dokumentu są: „Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry”, „Program ochrony powietrza dla strefy wielkopolskiej”, jak również w „Program Ochrony Środowiska Środowiska dla gminy Trzcianka na lata 2021-2024 z perspektywą do roku 2028”.

„Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry”

Istotnym dokumentem na poziomie krajowym, dotyczącym ochrony wód jest „Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry”, przyjęty rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2022 r. (Dz. U. z 2023 r. poz. 355), w którym zapisano cele środowiskowe dla poszczególnych jednolitych części wód powierzchniowych (JCWP) i podziemnych (JCWPd).

Wyznaczając cele środowiskowe dla poszczególnych JCWP brano ponadto pod uwagę ocenę stanu lub potencjału ekologicznego i stanu chemicznego dokonaną na podstawie dostępnych danych monitoringowych.

Obszar objęty opracowaniem planu zlokalizowany jest w granicach jednolitej części wód powierzchniowych (JCWP) rzecznych Bukówka (RW6000091887899), na obszarze dorzecza Odry, w regionie wodnym Noteci.

Zgodnie z „Planem gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry” status JCWP Bukówka, został określony jako: zmieniona część wód, a jej stan ogólny określono jako zły. Celem środowiskowym dla tej części wód w zakresie stanu/potencjału ekologicznego jest umiarkowany stan ekologiczny. W zakresie stanu chemicznego celem środowiskowym jest: dla złagodzonych wskaźników [benzo(a)piren(w), bromowane difenyletery, rtęć, heptachlor] poniżej stanu dobrego. Osiągnięcie celów środowiskowych dla ww. JCWP jest zagrożone.

Obszar objęty opracowaniem planu zlokalizowany jest w granicach jednolitej części wód podziemnych (JCWPd) nr 34 o kodzie GW600034, na obszarze dorzecza Odry, w regionie wodnym Noteci. Zgodnie z wynikami badań jakości wód podziemnych w punktach monitoringu, przeprowadzonych w 2022 r., stan wód powyższej JCWPd o numerze 34 został zaliczony do II klasy. Jednocześnie, ocena stanu dokonana na podstawie Rozporządzenia Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 11.10.2019 r. w sprawie kryteriów i sposobu oceny stanu jednolitych części wód podziemnych (Dz. U. 2019 poz. 2148) wykazała dobry stan ilościowy i dobry stan chemiczny wód. Znaczącymi presjami na JCWPd o numerze 34 są presje obszarowe rozproszone związane z rolnictwem, gospodarką komunalną lub przemysłem. Powyższe zagrożenia powodują lokalne przekroczenia stężeń progowych azotanów, co może doprowadzić do niespełnienia celów środowiskowych i pogorszenia stanu jakości wód. Jednakże, obecnie ocena ryzyka nieosiągnięcia celu środowiskowego jest niezagrożona.

W projekcie planu zawarto ustalenia dotyczące zaopatrzenia w wodę z sieci wodociągowej, a do czasu jej realizacji dopuszcza się zaopatrzenie w wodę z ujęcia własnego – studni zgodnie z przepisami odrębnymi oraz nakaz zapewnienia przeciwpożarowego zaopatrzenia w wodę do zewnętrznego gaszenia pożarów oraz dróg pożarowych, zgodnie z przepisami odrębnymi. W zakresie gospodarki ściekowej ustalono nakaz odprowadzanie ścieków komunalnych docelowo do sieci kanalizacji sanitarnej, przy czym do czasu realizacji systemu kanalizacji sanitarnej dopuszcza się odprowadzenie ścieków do szczelnych, bezodpływowych zbiorników na nieczystości, zgodnie z przepisami odrębnymi. Mając na uwadze powyższe zakłada się, że wprowadzone w projekcie planu ustalenia nie przyczynią się do pogorszenia jakości wód na omawianym terenie i nie spowodują nieosiągnięcia celów środowiskowych zawartych w „Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry”.

Powyższe ustalenia należy uznać za rozwiązania ograniczające ryzyko negatywnego wpływu projektowanego zagospodarowania na środowisko wodne. Przede wszystkim projekt planu wskazuje sieć wodociągową oraz sieć kanalizacji sanitarnej jako rozwiązania docelowe. Dopuszczenie indywidualnego zaopatrzenia w wodę oraz gromadzenia ścieków w zbiornikach bezodpływowych ma charakter czasowy – do momentu realizacji odpowiedniej infrastruktury sieciowej. Tym samym zapisy planu nie zakładają trwałego funkcjonowania rozproszonego systemu gospodarki wodno-ściekowej jako rozwiązania docelowego.

Szczególne znaczenie dla ochrony jakości wód ma ustalenie dotyczące ścieków. Dopuszczenie wyłącznie szczelnych, bezodpływowych zbiorników na nieczystości ogranicza możliwość bezpośredniego przedostawania się ścieków bytowych do gruntu i wód podziemnych. Warunek ich szczelności, a także obowiązek postępowania zgodnie z przepisami odrębnymi, powodują, że ścieki powinny być gromadzone w sposób izolujący je od środowiska gruntowo-wodnego, a następnie przekazywane do właściwego systemu odbioru. W konsekwencji samo dopuszczenie zbiorników bezodpływowych nie powinno powodować pogorszenia jakości wód, pod warunkiem ich prawidłowego wykonania, eksploatacji i opróżniania.

Należy również podkreślić, że w ustaleniach projektu planu nie przewiduje się odprowadzania nieoczyszczonych ścieków komunalnych bezpośrednio do wód powierzchniowych lub do gruntu. Rozwiązanie takie jest istotne z punktu widzenia ochrony wód podziemnych, dla których jednym z podstawowych celów środowiskowych jest zapobieganie lub ograniczanie wprowadzania zanieczyszczeń, zapobieganie pogorszeniu ich stanu oraz osiągnięcie i utrzymanie dobrego stanu wód.

Dopuszczenie zaopatrzenia w wodę z indywidualnego ujęcia – studni – również nie przesądza o wystąpieniu negatywnego oddziaływania na stan wód. Pobór wód podziemnych z indywidualnego ujęcia

będzie możliwy wyłącznie z zachowaniem wymagań wynikających z przepisów odrębnych, w tym wymagań dotyczących korzystania z wód oraz ochrony zasobów wodnych. Skala poboru związana z projektowanym zagospodarowaniem będzie miała charakter lokalny i, przy zachowaniu obowiązujących wymagań, nie powinna prowadzić do naruszenia równowagi pomiędzy poborem a zasilaniem wód podziemnych. Cel środowiskowy dla jednolitych części wód podziemnych obejmuje bowiem również zapewnienie równowagi między poborem a zasilaniem tych wód.

W analizowanym przypadku należy ponadto uwzględnić, że teren znajduje się w granicach Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 127 „Subzbiornik Złotów-Piła-Strzelce Krajeńskie”. Projekt planu nakazuje uwzględnienie położenia terenu w granicach tego zbiornika oraz jego ochronę zgodnie z ustaleniami planu i przepisami odrębnymi. Z tego względu sposób zaopatrzenia w wodę i odprowadzania ścieków należy postrzegać jako element systemu ochrony zasobów wód podziemnych.

W odniesieniu do przeciwpożarowego zaopatrzenia w wodę należy wskazać, że ustalenie to służy zapewnieniu bezpieczeństwa pożarowego i samo w sobie nie stanowi źródła emisji zanieczyszczeń do środowiska wodnego. Sposób realizacji infrastruktury przeciwpożarowej będzie podlegał wymaganiom określonym w przepisach odrębnych, co pozwala na ograniczenie ewentualnych oddziaływań związanych z poborem wody.

Realizacja ustaleń planu może natomiast pośrednio wpływać na warunki wodne poprzez zwiększenie powierzchni uszczelnionych, a tym samym ograniczenie infiltracji wód opadowych i roztopowych oraz zwiększenie odpływu powierzchniowego. Jest to jednak oddziaływanie o charakterze ilościowym i hydrologicznym, a nie bezpośrednie źródło zanieczyszczenia wód ściekami. Projekt planu ogranicza ten efekt poprzez ustalenie minimalnego udziału powierzchni biologicznie czynnej. W dotychczasowej analizie wskazano również, że właściwe zabezpieczenie zaplecza budowlanego, miejsc składowania materiałów oraz stosowanie szczelnych rozwiązań podczas realizacji inwestycji pozwoli ograniczyć ryzyko zanieczyszczenia środowiska gruntowo-wodnego.

W świetle ustaleń Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry szczególne znaczenie ma zasada zapobiegania pogorszeniu stanu jednolitych części wód. Dla wód powierzchniowych celem środowiskowym jest m.in. ochrona i poprawa stanu ekologicznego i chemicznego oraz zapobieganie jego pogorszeniu, natomiast dla wód podziemnych – zapobieganie lub ograniczanie dopływu zanieczyszczeń, zapobieganie pogorszeniu stanu oraz zapewnienie równowagi pomiędzy poborem i zasilaniem.

Należy zatem stwierdzić, że przy prawidłowej realizacji ustaleń projektu planu oraz przestrzeganiu przepisów odrębnych w zakresie korzystania z wód, wykonywania i eksploatacji ujęć wód podziemnych, budowy i eksploatacji zbiorników bezodpływowych oraz postępowania ze ściekami, nie przewiduje się, aby ustalenia dotyczące zaopatrzenia w wodę i gospodarki ściekowej przyczyniły się do pogorszenia jakości wód powierzchniowych lub podziemnych.

„Program ochrony powietrza dla strefy wielkopolskiej”

Projekt planu uwzględnia działania naprawcze zawarte w „Programie ochrony powietrza dla strefy wielkopolskiej”, przyjętym uchwałą nr XXI/391/20 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 13 lipca 2020 r. (Dz. Urz. Woj. Wielkopolskiego z dnia 20 lipca 2020 r., poz. 5954). Do działań naprawczych zawartych w „Programie” należą:

1. W zakresie ograniczania emisji powierzchniowej (niskiej, rozproszonej emisji komunalno- bytowej i technologicznej) – przedsiębiorstwa energetyczne, jednostki samorządu terytorialnego, mieszkańcy:
 - nawiązanie współpracy przez samorządy z dostawcami ciepła sieciowego, paliw gazowych,
 - rozbudowa centralnych systemów zaopatrywania w energię cieplną,
 - rozbudowa sieci gazowych,
 - zmiana (jeżeli jest stosowane) paliwa stałego na inne o mniejszej zawartości popiołu lub zastosowanie gazu, energii elektrycznej, względnie indywidualnych źródeł energii odnawialnej,
 - ograniczanie emisji z niskich rozproszonych źródeł technologicznych,

- zmiana technologii i surowców stosowanych w rzemiośle, usługach i drobnej wytwórczości wpływająca na ograniczanie emisji pyłów zawieszonych, w tym zakaz spalania węgla brunatnego,
 - regularne czyszczenie kominów przy spalaniu paliw stałych.
2. W zakresie ograniczania emisji liniowej (komunikacyjnej) – jednostki samorządu terytorialnego, zarządcy dróg:
- kontynuacja modernizacji lub wymiany taboru komunikacji miejskiej/gminnej, ze szczególnym uwzględnieniem korelacji ekonomiczno-ekologicznej, tzn. współmierność zaangażowanych środków finansowych do spodziewanych efektów ekologicznych,
 - dążenie do wprowadzenia nowych niskoemisyjnych paliw i technologii, szczególnie w systemie transportu publicznego i służb miejskich/gminnych,
 - szkolenia dla prowadzących pojazdy dot. takiego użytkowania pojazdów i sposobu jazdy, aby ograniczać emisję zanieczyszczeń,
 - podejmowanie działań mających na celu stosowanie zachęt do wymiany pojazdów na bardziej przyjazne środowisku (np. uprzywilejowane miejsca parkingowe),
 - kanalizowanie ruchu tranzytowego z ominięciem centralnych części miast i stref zamieszkania,
 - tworzenie stref ograniczonego ruchu i stref uspokojonego ruchu,
 - rozwój i zwiększanie efektywności systemu transportu publicznego,
 - polityka cenowa opłat za przejazdy i zsynchronizowanie rozkładów jazdy transportu zbiorowego zachęcające do korzystania z systemu transportu zbiorowego,
 - rozwój systemu tras rowerowych i infrastruktury rowerowej,
 - rozwój i modernizacja systemu płatnego parkowania w centrach miast,
 - priorytet dla ruchu pieszego, ruchu rowerowego i transportu zbiorowego w centrach miast,
 - tworzenie buspasów oraz wydzielanie przejazdów dla autobusów,
 - budowa systemu parkingów P&R oraz parkingów buforowych wraz z systemem informacji o zajętości miejsc postojowych,
 - wspieranie rozwiązań proekologicznych w zakresie transportu (np. wspieranie stacji ładowania pojazdów elektrycznych).
3. W zakresie ograniczania emisji z istotnych źródeł punktowych – energetyczne spalanie paliw – przedsiębiorstwa energetyczne:
- zakaz stosowania węgla brunatnego,
 - ograniczenie emisji pyłu i benzo(a)pirenu w pyle poprzez optymalne sterowanie procesem spalania i podnoszenie sprawności procesu produkcji energii,
 - zmiana paliwa na inne, o mniejszej zawartości zanieczyszczeń,
 - stosowanie wysokoefektywnych technik ochrony powietrza gwarantujących zmniejszenie emisji substancji do powietrza,
 - stosowanie odnawialnych źródeł energii,
 - zmniejszenie strat przesyłu energii.
4. W zakresie ograniczania emisji z istotnych źródeł punktowych – źródła technologiczne – zakłady przemysłowe:
- stosowanie wysokoefektywnych technik ochrony atmosfery gwarantujących zmniejszenie emisji substancji do powietrza,
 - optymalizacja procesów produkcji w celu ograniczenia emisji substancji do powietrza,
 - zmiana technologii produkcji prowadząca do zmniejszenia emisji pyłów, stopniowe wprowadzanie BAT,
 - stopniowe dostosowywanie instalacji do wymogów emisyjnych zawartych w Dyrektywie 2010/75/UE (IED) i zatwierdzonych konkluzji dla poszczególnych gałęzi przemysłu,
 - podejmowanie działań ograniczających do minimum ryzyko wystąpienia awarii urządzeń ochrony atmosfery (ze szczególnym uwzględnieniem dużych obiektów przemysłowych), a także ich skutków poprzez utrzymywanie urządzeń w dobrym stanie technicznym.

5. W zakresie planowania działań i planowania przestrzennego – jednostki samorządu terytorialnego:
 - opracowanie Gminnego Programu Niskoemisyjny (GPN) zgodnie z ustawą z dnia 21 listopada 2008 r. o wspieraniu termomodernizacji i remontów (Dz.U. z 2023 r. poz. 2496),
 - uwzględnianie w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego oraz w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego sposobów zabudowy i zagospodarowania terenu umożliwiających ograniczenie emisji pyłów poprzez działania polegające na: ustalaniu minimalnego współczynnika zieleni na poziomie przynajmniej 20% w obrębie zabudowy mieszkaniowej i usługowej; wprowadzaniu zieleni ochronnej i urządzonej oraz niekubaturowe zagospodarowanie przestrzeni publicznych miast (place, skwery), tworzenie tzw. zielonej infrastruktury; tworzenie „zielonych” miejsc wypoczynku dla dzieci i osób starszych; zachowaniu istniejących terenów zieleni i wolnych od zabudowy celem lepszego przewietrzania miast,
 - ustalaniu sposobu zaopatrzenia w ciepło z zaleceniem instalowania ogrzewania niskoemisyjnego w nowo planowanej zabudowie,
 - zalecanie podłączania nowych obiektów do sieci ciepłowniczej w rejonach objętych centralnym systemem ciepłowniczym,
 - modernizowaniu układu komunikacyjnego celem przeniesienia ruchu poza ściśle centra miast,
 - reorganizacji układu komunikacyjnego oraz wprowadzeniu stref ograniczających ruch samochodowy w ścisłych centrach miast,
 - zapewnieniu obsługi transportem zbiorowym na etapie tworzenia planów miejscowych i wydawania decyzji o warunkach zabudowy w miastach,
 - w decyzjach środowiskowych dla budowy i przebudowy dróg: wskazanie stosowania wzdłuż ciągów komunikacyjnych pasów zieleni w pasach drogowych (z roślin o dużych zdolnościach fitoremediacyjnych) oraz późniejszego dbania o ich dobry stan jakościowy; wskazanie stosowania ekranów akustycznych pochłaniających typu „zielona ściana” zamiast najczęściej stosowanych ekranów odbijających,
 - planowanie rozbudowy miast w sposób zapobiegający zbytniemu „rozlewaniu się miast”.
6. Uwzględnianie przez podmioty podlegające ustawie o zamówieniach publicznych:
 - kryteriów efektywności energetycznej w definiowaniu wymagań dotyczących zakupów produktów (np. klasa efektywności energetycznej, niskie zużycie paliwa, itp.),
 - kryteriów efektywności energetycznej w ramach zakupów usług (np. stosowania zabezpieczeń przed pyleniem w czasie robót budowlanych, segregacji odpadów itp.).
7. Działania kontrolne prowadzone przez uprawnione jednostki:
 - wzmocnienie kontroli na stacjach diagnostycznych pojazdów,
 - wzmocnienie kontroli gospodarstw domowych; obiektów sektora handlu i usług oraz małych przedsiębiorstw w zakresie przestrzegania zakazu spalania odpadów,
 - wzmocnienie kontroli zakładów przemysłowych na terenie miasta emitujących zanieczyszczenia do powietrza,
 - wzmocnienie kontroli przestrzegania zakazu spalania odpadów zielonych,
 - kontrole czystości kół w pojazdach wyjeżdżających z placów budów,
 - kontrole czystości ulic przy wyjazdach z placów budów,
 - kontrole zabezpieczeń przeciwko pyleniu i roznoszeniu odpadów (np. styropianu) z terenu inwestycji budowlanych oraz w trakcie przewożenia materiałów sypkich.

Odnosząc się do ww. działań naprawczych, w projekcie planu ustala się zaopatrzenie w ciepło z sieci ciepłowniczej lub z gazu, energii elektrycznej albo z odnawialnych źródeł energii, z uwzględnieniem zakazów i ograniczeń w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw, zgodnie z przepisami odrębnymi. Ponadto zapisy umożliwiają dopuszczenie zasilania z instalacji odnawialnych

źródeł energii, z wyłączeniem instalacji odnawialnych źródeł energii wykorzystujących biomasę, biogaz, biogaz rolniczy, biometan, biopłyny oraz turbin wiatrowych o mocy większej niż moc mikroinstalacji, zgodnie z przepisami odrębnymi.

6. Przewidywane oddziaływanie ustaleń projektu planu na środowisko

Oddziaływania skumulowane należy rozpatrywać jako efekt łącznego oddziaływania skutków realizacji ustaleń projektu planu z oddziaływaniami wynikającymi z istniejącego zagospodarowania terenu oraz z potencjalną realizacją innych przedsięwzięć i zmian zagospodarowania w jego otoczeniu. W analizowanym przypadku szczególne znaczenie mają możliwe kumulacje oddziaływań w zakresie przekształcenia powierzchni ziemi, uszczelnienia terenu, zmian stosunków wodnych, emisji do powietrza, hałasu, zmian krajobrazowych oraz presji na lokalną różnorodność biologiczną.

Realizacja ustaleń projektu planu będzie wiązała się przede wszystkim z rozwojem zabudowy usługowej związanej z turystyką, sportem i rekreacją oraz zabudowy zagrodowej. Towarzyszyć jej będzie możliwość realizacji infrastruktury technicznej, dróg i stanowisk postojowych. Skumulowany efekt kolejnych inwestycji może prowadzić do stopniowego zwiększania powierzchni przekształconych i uszczelnionych, a tym samym do zmniejszenia powierzchni biologicznie czynnej. W skali lokalnej może to powodować narastanie zmian w strukturze i właściwościach powierzchni ziemi oraz ograniczenie naturalnych zdolności retencyjnych podłoża. Ustalenie minimalnego udziału powierzchni biologicznie czynnej oraz parametrów i wskaźników zagospodarowania terenu ogranicza możliwość nadmiernej intensyfikacji tego procesu.

Istotnym elementem potencjalnej kumulacji będzie również wpływ zabudowy i powierzchni utwardzonych na stosunki wodne. Zwiększenie powierzchni uszczelnionych może prowadzić do ograniczenia infiltracji wód opadowych i roztopowych, zmniejszenia retencji naturalnej oraz zwiększenia odpływu powierzchniowego. W przypadku równoczesnego zagospodarowywania terenów sąsiednich efekt ten może się nasilać. Znaczenie ograniczające mają w tym zakresie ustalenia dotyczące minimalnej powierzchni biologicznie czynnej oraz uporządkowania gospodarki wodno-ściekowej. Projekt planu przewiduje docelowo odprowadzanie ścieków komunalnych do sieci kanalizacji sanitarnej, a do czasu jej realizacji dopuszcza szczelne zbiorniki bezodpływowe. Jednocześnie nie dopuszcza się przydomowych oczyszczalni ścieków, co ogranicza ryzyko zanieczyszczenia wód podziemnych.

Kumulacji może podlegać także emisja zanieczyszczeń do powietrza. Na etapie realizacji poszczególnych inwestycji występować będą krótkotrwale emisje pyłów i spalin związane z pracą sprzętu budowlanego, transportem i przeładunkiem materiałów. W przypadku prowadzenia robót budowlanych na kilku terenach jednocześnie może nastąpić czasowe zwiększenie lokalnego poziomu tych emisji. Na etapie eksploatacji potencjalnymi źródłami emisji będą przede wszystkim instalacje grzewcze oraz ruch pojazdów. Projekt planu przewiduje jednak rozwiązania ograniczające emisję, w tym możliwość zaopatrzenia w ciepło z sieci ciepłowniczej, gazu, energii elektrycznej lub odnawialnych źródeł energii, z uwzględnieniem obowiązujących ograniczeń dotyczących spalania paliw. Podobny mechanizm może dotyczyć klimatu akustycznego. Istniejący klimat akustyczny obszaru kształtowany jest przede wszystkim przez hałas komunikacyjny związany z ruchem drogowym oraz lokalną działalność gospodarczą. Realizacja kolejnych obiektów może powodować zwiększenie natężenia ruchu pojazdów, a w konsekwencji lokalny wzrost poziomu hałasu. Kumulacja może być szczególnie zauważalna w przypadku jednoczesnego funkcjonowania kilku obiektów usługowych, turystycznych lub rekreacyjnych. Skala tego oddziaływania będzie zależna od rodzaju prowadzonej działalności, natężenia ruchu, organizacji transportu oraz zastosowanych rozwiązań ograniczających emisję akustyczną.

W zakresie krajobrazu skumulowany efekt może przejawiać się przede wszystkim w stopniowym zwiększaniu udziału zabudowy kubaturowej i powierzchni przekształconych antropogenicznie. Pojedyncza inwestycja może powodować lokalną zmianę walorów wizualnych, natomiast rozwój

zabudowy na większym obszarze może prowadzić do bardziej wyraźnej zmiany charakteru krajobrazu. Istotne w tym zakresie są ustalenia projektu planu dotyczące lokalizacji zabudowy, maksymalnych parametrów obiektów, wysokości budynków, geometrii dachów oraz minimalnego udziału powierzchni biologicznie czynnej. Obszar objęty projektem planu znajduje się ponadto w granicach Obszaru Chronionego Krajobrazu Puszcza nad Drawą, co wymaga uwzględnienia wynikających z tego położenia ograniczeń w zagospodarowaniu terenu.

Potencjalne oddziaływania skumulowane mogą wystąpić również w odniesieniu do roślin, zwierząt i różnorodności biologicznej. Kolejne inwestycje mogą powodować sukcesywne zmniejszanie powierzchni biologicznie czynnej, przekształcanie siedlisk oraz wzrost presji związanej z obecnością ludzi, ruchem pojazdów i hałasem. Szczególne znaczenie może mieć skumulowany efekt fragmentacji lub ograniczania powierzchni wykorzystywanych przez zwierzęta. W projekcie planu przewidziano jednak zachowanie minimalnego udziału powierzchni biologicznie czynnej, a także zalecenie prowadzenia prac budowlanych poza okresami lęgowymi ptaków oraz wzmożonych wędrówek zwierząt. Z punktu widzenia zasobów wodnych istotne jest położenie obszaru w granicach Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 127 „Subzbiornik Złotów-Piła-Strzelce Krajeńskie”. Skumulowane oddziaływanie kolejnych inwestycji mogłoby w przypadku niewłaściwego prowadzenia gospodarki wodno-ściekowej zwiększać presję na środowisko gruntowo-wodne. Jednocześnie w granicach opracowania występuje udokumentowane złożę węgla brunatnego WB 450 „Trzcianka”, przy czym ze względów ekonomicznych nie planuje się jego wydobywania.

W odniesieniu do obszarów chronionych należy podkreślić, że analizowany teren znajduje się w granicach Obszaru Chronionego Krajobrazu Puszcza nad Drawą. Z tego względu potencjalne skumulowane oddziaływania związane z rozwojem zabudowy, wzrostem ruchu, zmianami krajobrazowymi oraz presją rekreacyjną powinny być rozpatrywane z uwzględnieniem celów ochrony tego obszaru oraz ograniczeń wynikających z przepisów odrębnych. Jednocześnie w granicach opracowania nie występują obszary Natura 2000, wobec czego na podstawie dostępnych materiałów nie przewiduje się oddziaływania realizacji ustaleń planu na cele i przedmiot ochrony oraz integralność obszarów Natura 2000.

Biorąc pod uwagę charakter planowanych funkcji oraz przedstawione w projekcie planu rozwiązania ograniczające oddziaływania na środowisko, należy uznać, że potencjalne oddziaływania skumulowane będą miały przede wszystkim charakter lokalny. Największe znaczenie może mieć kumulacja skutków związanych z uszczelnieniem powierzchni, zmianą stosunków wodnych, wzrostem ruchu komunikacyjnego i emisji hałasu, lokalną emisją zanieczyszczeń do powietrza oraz stopniową zmianą krajobrazu. Jednocześnie skala tych oddziaływań będzie uzależniona od rzeczywistego zakresu i intensywności przyszłego zagospodarowania oraz od stopnia równoczesnej realizacji poszczególnych przedsięwzięć.

Na podstawie dostępnych informacji nie ma podstaw do wskazania, że realizacja ustaleń projektu planu spowoduje wystąpienie ponadlokalnych, znaczących oddziaływań skumulowanych. Nie można jednak wykluczyć zwiększenia presji środowiskowej w przypadku intensywnego rozwoju zabudowy w otoczeniu analizowanego terenu. Dlatego istotne jest zachowanie ustalonych w planie parametrów i wskaźników zagospodarowania, w szczególności dotyczących powierzchni zabudowy i powierzchni biologicznie czynnej, prawidłowe prowadzenie gospodarki wodno-ściekowej, ograniczanie emisji hałasu i zanieczyszczeń powietrza oraz zachowanie zieleni.

W konsekwencji należy przyjąć, że przy realizacji ustaleń projektu planu zgodnie z jego zapisami oraz z przepisami ochrony środowiska, potencjalne oddziaływania skumulowane nie powinny powodować istotnego pogorszenia stanu środowiska. Szczególną uwagę należy natomiast zwrócić na możliwość kumulowania się lokalnych zmian w przypadku jednoczesnej realizacji wielu inwestycji, zwłaszcza w zakresie powierzchni uszczelnionych, odpływu wód opadowych, ruchu komunikacyjnego, hałasu i zmian krajobrazowych.

6.1. Oddziaływanie na powierzchnię ziemi

Oddziaływanie skutków realizacji ustaleń projektu planu na powierzchnię ziemi na terenach przeznaczonych pod zabudowę, będzie miało charakter długoterminowy i związane będzie z posadowieniem budynków. Lokalizacja nowych inwestycji spowoduje uszczelnienie fragmentów powierzchni terenu biologicznie czynnego oraz usunięcie wierzchniej warstwy gleby. Ponadto, istnieje możliwość wystąpienia zmian w ukształtowaniu terenu, obejmujących między innymi wykonanie wykopów, niwelacji i wyrównania powierzchni terenu. Podobnie przeznaczenie terenów pod budowę dróg i stanowisk postojowych, będzie wymagało zajęcia powierzchniowego terenu i uszczelnienia go zgodnie z technologią budowy obiektów komunikacyjnych.

Zmiany w ukształtowaniu terenu oraz strukturze gruntu wystąpią również w przypadku realizacji dopuszczonych w projekcie planu robót budowlanych w zakresie sieci i urządzeń infrastruktury technicznej. Na skutek ich przeprowadzenia mogą nastąpić zmiany we właściwościach fizycznych i chemicznych podłoża, jak również przekształcenie powierzchni ziemi o charakterze lokalnym i krótkoterminowym, związane z wykonaniem wykopów.

Z punktu widzenia konieczności minimalizowania trwałych zmian w środowisku przyrodniczym istotne są ustalenia planu dotyczące między innymi: wielkości powierzchni zabudowy, wskaźników intensywności zabudowy, czy ustalenia związane z minimalnym udziałem powierzchni biologicznie czynnej.

W granicach obszaru objętego projektem planu nie występują grunty rolne chronione I-III klasy bonitacyjnej. Podczas realizacji dopuszczonych w planie przedsięwzięć budowlanych zaleca się w miarę możliwości zagospodarowanie mas ziemnych na terenie inwestycji.

Potencjalnym zagrożeniem dla powierzchni ziemi jest ewentualne, niewłaściwe gromadzenie odpadów stałych do czasu ich odbioru i wywieżenia na składowisko. W projekcie planu ustala się postępowanie z odpadami zgodnie z przepisami odrębnymi tj. zgodnie z przepisami regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Trzcianka oraz zgodnie z przepisami ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, które zapewniają ochronę powierzchni ziemi przed skażeniem.

6.2. Oddziaływanie na krajobraz

W myśl Europejskiej Konwencji Krajobrazowej sporządzonej we Florencji dnia 20 października 2000 r. (Dz. U. z 2006 r. Nr 14, poz. 98), której celem jest promowanie ochrony, gospodarki i planowania krajobrazu oraz organizowanie współpracy europejskiej w tym zakresie, opartej na wymianie doświadczeń, specjalistów i tworzeniu dobrej praktyki krajobrazowej, krajobraz jest ważnym elementem życia ludzi zamieszkujących w miastach i na wsiach, na obszarach zdegradowanych, pospolitych, jak również odznaczających się wyjątkowym pięknem. Ustalenia Konwencji wskazują na konieczność prowadzenia działań na rzecz zachowania i utrzymania ważnych lub charakterystycznych cech krajobrazu tak, aby ukierunkować i harmonizować zmiany, które wynikają z procesów społecznych, gospodarczych i środowiskowych. W celu realizacji zapisów Konwencji podejmuje się działania zmierzające m.in. do:

- prawnego uznania krajobrazów jako istotnego komponentu otoczenia ludzi,
- ustanowienia procedur udziału społeczeństwa w procesach planowania i zarządzania krajobrazem,
- uwzględniania kwestii krajobrazowych we wszelkich działaniach związanych z zarządzaniem przestrzenią.

Zgodnie z ustawą z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz.U. 2026 poz. 13 ze zm.) obszar objęty projektem planu położony jest w granicach Obszaru Chronionego Krajobrazu Puszcza nad Drawą.

W projekcie planu zawarto ustalenia dotyczące zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego i krajobrazu m. in. nakaz uwzględnienia wszelkich ograniczeń w zagospodarowaniu terenu

wynikających z położenia w granicach Obszaru Chronionego Krajobrazu Puszcza nad Drawą, zgodnie z przepisami odrębnymi.

Projekt wyznacza obszary, w granicach których możliwe jest sytuowanie budynków, określa maksymalne wartości poszczególnych parametrów zabudowy oraz obiektów i urządzeń towarzyszących. Przyjęte regulacje są wynikiem przyjętego założenia projektowego, mającego na celu rozwój zabudowy zgodnie z uwarunkowaniami przestrzennymi, architektonicznymi, społecznymi i przyrodniczymi.

Prognozuje się, że na obszarze tym nastąpi trwale przekształcenie krajobrazu związanego z nową zabudową. Wprowadzenie zabudowy kubaturowej oraz ewentualna niwelacja powierzchni terenu wpłyną na zmiany wizualne części przedmiotowego terenu. Należy jednak zaznaczyć, że odbiór wizualny przestrzeni będzie miał charakter subiektywny i będzie zależny od zastosowanych form architektonicznych.

Projekt planu formułując parametry i wskaźniki kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu zapewnia ochronę i właściwe kształtowanie krajobrazu, tym samym przyczynia się do realizacji zapisów Europejskiej Konwencji Krajobrazowej. Pozytywnie na walory krajobrazowe wpłyną zapisy planu w zakresie ochrony i kształtowania ładu przestrzennego, w tym nakaz lokalizacji zabudowy w obszarze ograniczonym przez ustalone linie zabudowy, określenie maksymalnych wysokości budynków, a także geometrii dachów. Istotnym elementem kompozycji urbanistycznej wpływającym na charakter i wygląd danej przestrzeni jest zieleń. W projekcie planu ustala się zachowanie minimalnego udziału powierzchni biologicznie czynnej na działce budowlanej.

Obszar objęty projektem planu nie jest położony w granicach krajobrazów priorytetowych określonych w „Audycie krajobrazowym województwa wielkopolskiego”, przyjętym uchwałą Nr LI/1000/23 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 27 marca 2023

6.3. Oddziaływanie na powietrze

Na etapie realizacji dopuszczonych w projekcie planu inwestycji wpływ na stan czystości powietrza na przedmiotowym terenie będzie wywierać emisja zanieczyszczeń gazowych i pyłowych, o charakterze niezorganizowanym, związana z robotami budowlanymi. Zagrożeniem jakości powietrza będą prace przy użyciu specjalistycznego sprzętu budowlanego, transport i przeładunek materiałów budowlanych. Wpływ na skalę emisji będą miały warunki atmosferyczne, takie jak: wilgotność powietrza, częstota, wielkość i rodzaj opadów, temperatura powietrza, siła i częstota występowania wiatrów. Wyżej wymienione oddziaływania będą miały charakter krótkoterminowy i wystąpią jedynie w fazie realizacji inwestycji.

Lokalizacja nowej zabudowy wiązać się będzie z powstaniem źródeł emisji zanieczyszczeń gazowych i pyłowych, obejmujących instalacje grzewcze, z których emitowane są zanieczyszczenia powstające na skutek spalania paliw (SO_2 , NO_2 , CO , CO_2 , pyły). W celu zminimalizowania negatywnego wpływu planowanych przedsięwzięć, w projekcie planu ustala się zaopatrzenie w ciepło z sieci ciepłowniczej lub z gazu, energii elektrycznej albo z odnawialnych źródeł energii, z uwzględnieniem zakazów i ograniczeń w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw, zgodnie z przepisami odrębnymi. Ponadto dopuszcza się zaopatrzenie w energię elektryczną z sieci elektroenergetycznej lub z indywidualnych źródeł energii, zgodnie z przepisami odrębnymi, przy czym dopuszczenie zasilania z instalacji odnawialnych źródeł energii, z wyłączeniem instalacji odnawialnych źródeł energii wykorzystujących biomasę, biogaz, biogaz rolniczy, biometan, biopłyny, zgodnie z przepisami odrębnymi, a także instalacji odnawialnych źródeł energii takich jak: elektrownie wiatrowe, o mocy większej niż moc mikroinstalacji, zgodnie z ustaleniami przepisów odrębnych. Przykładem tego typu urządzeń są panele fotowoltaiczne wykorzystujące energię słoneczną. Rozwiązanie to może wpłynąć negatywnie na zwierzęta ze względu na efekt oślnienia. Można to zniwelować stosując panele z powłoką antyrefleksyjną pokrywającą panele fotowoltaiczne, która zwiększy absorpcję energii promieniowania słonecznego oraz zapobiegnie niepożądanemu efektowi odbicia światła od powierzchni paneli – tym samym panele fotowoltaiczne nie będą oślepiać zwierząt naziemnych w otoczeniu i ptaków

mogących przelatywać nad instalacją. Ponadto wykorzystanie alternatywnych źródeł energii nie będzie wywoływać emisji zanieczyszczeń do atmosfery.

Zgodnie z art. 144 ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska, eksploatacja instalacji powodująca wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza nie powinna powodować przekroczenia standardów jakości środowiska poza terenem, do którego prowadzący instalację ma tytuł prawny. Zatem do obowiązków inwestora będzie należało zastosowanie na terenie przedsięwzięcia odpowiednich środków technicznych i organizacyjnych skutecznie ograniczających rozprzestrzenianie się zanieczyszczeń powietrza na tereny sąsiednie. Ponadto na etapie planowania inwestycji zaleca się projektowanie możliwie największych powierzchni terenów zieleni - nasadzenia drzew i krzewów.

Potencjalnym problemem środowiskowym pozostaje emisja zanieczyszczeń związana z ruchem pojazdów oraz funkcjonowaniem instalacji i urządzeń wykorzystywanych w procesach gospodarowania odpadami. W przypadku niektórych rodzajów działalności mogą występować również uciążliwości odorowe, których zasięg powinien zostać ograniczony do granic terenu, do którego inwestor posiada tytuł prawny.

Oddziaływanie na powietrze będzie miało charakter bezpośredni, długoterminowy i zmienny w ciągu doby w przypadku ruchu komunikacyjnego, natomiast w odniesieniu do emisji z urządzeń grzewczych – charakter sezonowy.

Nasadzenia roślinności będą miały duże znaczenie przy oczyszczaniu powietrza z pyłów i kurzu, poprzez gromadzenie ich na powierzchni liści oraz jednoczesnej produkcji tlenu.

6.4. Oddziaływanie na klimat

Skala i charakter projektowanej funkcji związanej z zabudową lotniskową, usługową z zakresu turystyki, sportu i rekreacji oraz związanej z zabudową zagrodową pozwala stwierdzić, że realizacja ustaleń planu nie wprowadzi negatywnego oddziaływania na klimat. Realizacja planu spowoduje niewielką emisję do atmosfery zanieczyszczeń energetycznych. Zmianie ulegnie zdolność retencji powierzchniowej i przyspieszenie spływu powierzchniowego oraz wzrost parowania. Nie występuje zagrożenie zanieczyszczenia wód. Zmiany nie będą odczuwalne w kontekście stosunków klimatycznych.

Źródłem emisji mogą być również systemy grzewcze budynków, urządzenia technologiczne oraz zużycie energii elektrycznej niezbędnej do funkcjonowania obiektów.

Zgodnie ze „Strategicznym planem adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030”, wykonanym przez Ministerstwo Środowiska sektor budownictwa jest szczególnie wrażliwy na kilka elementów klimatu, zwłaszcza na wiatry i opady. Oddziaływanie tych czynników klimatycznych powinna znaleźć swoje odbicie w zakresie projektowania zarówno posadowienia, jak i konstrukcji niosącej budowli. Oddziaływanie deszczy jest szczególnie ważne w odniesieniu do problemu sprawności sieci kanalizacyjnych oraz występowania osuwisk skarp. Prognozy odnośnie do wiatrów wskazują na nasilanie się zjawisk takich jak trąby powietrzne lub huragany, aczkolwiek trudno jest określić strefy szczególnie zagrożone tym zjawiskiem. Zwrócić należy uwagę na dużą dynamikę zmian warunków klimatycznych, które mogą negatywnie wpływać zarówno na wykonawstwo robót, jak i na właściwości wyrobów budowlanych w tym ich trwałość.

6.5. Oddziaływanie na wody

Realizacja nowej zabudowy i infrastruktury technicznej może prowadzić do zwiększenia powierzchni uszczelnionych, ograniczenia retencji naturalnej oraz zwiększenia odpływu wód opadowych i roztopowych.

Dla projektowanych terenów zabudowy ustala się zaopatrzenie w wodę z sieci wodociągowej, a do czasu jej realizacji dopuszcza się zaopatrzenie w wodę z ujęcia własnego – studni zgodnie z przepisami odrębnymi oraz odprowadzanie ścieków komunalnych docelowo do sieci kanalizacji sanitarnej, przy czym do czasu realizacji systemu kanalizacji sanitarnej dopuszcza się odprowadzenie ścieków do szczelnych, bezodpływowych zbiorników na nieczystości, zgodnie z przepisami odrębnymi. W projekcie

planu nie dopuszcza się lokalizacji przydomowych oczyszczalni ścieków, co zmniejszy ryzyko zanieczyszczenia wód podziemnych. Mając na uwadze powyższe ustalenie, na przedmiotowym terenie nie będzie możliwości prowadzenia nieodpowiedniej gospodarki wodno-ściekowej.

Czynnikiem wpływającym negatywnie na stan ilościowy wód podziemnych będzie uszczelnienie gruntu poprzez zabudowę oraz towarzyszące jej powierzchnie utwardzone, co spowoduje pozbawienie go naturalnych zdolności filtracyjnych i ograniczenie spływu wód opadowych i roztopowych. Stabilizującą na poziom wód gruntowych wpłynie określenie minimalnego udziału powierzchni biologicznie czynnej w odniesieniu do powierzchni działki. W celu zminimalizowania ryzyka wystąpienia potencjalnego zanieczyszczenia środowiska gruntowo-wodnego w fazie realizacji inwestycji wykonawca powinien odizolować zaplecze budowlane od gruntu i wód gruntowych. Miejsce składowania materiałów budowlanych należy odpowiednio uszczelnić i zabezpieczyć za pomocą geosyntetyków, natomiast materiały wykorzystywane w trakcie budowy należy przechowywać w szczelnych kontenerach spełniających wymagania przeciwpożarowe i ochrony środowiska.

6.6. Oddziaływanie na zasoby naturalne

Na analizowanym obszarze nie ma terenów górniczych, obszarów osuwania się mas ziemnych, czy obszarów szczególnego zagrożenia powodzią. Nie występują również grunty chronione przez ustawę o gruntach rolnych. Nie przewiduje się negatywnego oddziaływania w tym zakresie.

W granicach opracowania występują złoża węgla brunatnego WB 450 „Trzcianka”. Jednakże ze względów ekonomicznych nie planuje się wydobycia węgla. Zapisy przedmiotowego projektu planu nakazują uwzględnienie położenia terenu w granicach udokumentowanego złoża węgla brunatnego WB 450 „Trzcianka” podczas realizacji zamierzeń inwestycyjnych.

Ponadto przedmiotowy teren znajduje się w granicach Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 127 „Subzbiornik Złotów-Piła-Strzelce Krajeńskie”. W tym zakresie zapisy planu również nakazują uwzględnienie położenia terenu w granicach udokumentowanego Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 127 „Subzbiornik Złotów-Piła-Strzelce Krajeńskie” i ochrony zgodnie z zapisami planu i przepisami odrębnymi.

6.7. Oddziaływanie na rośliny, zwierzęta i różnorodność biologiczną

Faza realizacji ustaleń projektu planu może spowodować zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej. Część flory przedmiotowego obszaru może zostać w sposób trwały zmieniona i zastąpiona roślinnością towarzyszącą budynkom, reprezentowaną w dużej mierze przez gatunki obce rodzimej florze, tj. gatunki ozdobne. Wnikanie gatunków obcych może mieć również miejsce na etapie budowy budynków, w związku z zawleczeniem gatunków antropofitów podczas nawożenia ziemi, przenoszeniem diaspor na kołach sprzętu i odzieży ludzi itp., a także na etapie eksploatacji inwestycji. Do obsadzania terenów wolnych od utwardzenia wskazane jest wprowadzanie zieleni charakteryzującej się odpowiednim doбором i zróżnicowaniem gatunkowym oraz gęstością nasadzeń. Należy dostosować ją do warunków siedliskowych panujących na danym terenie. Ponadto w celu ograniczenia negatywnego oddziaływania na środowisko w projekcie planu ustalono minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej. Z czasem wprowadzona zieleń pozwoli wzbogacić walory przyrodnicze nowo zainwestowanych fragmentów obszaru opracowania.

W celu zminimalizowania negatywnego wpływu realizacji inwestycji planowanych na obszarze objętym opracowaniem, zaleca się prowadzenie prac budowlanych w terminach dostosowanych do uwarunkowań przyrodniczych – poza okresami lęgowymi ptaków oraz wzmożonych wędrówek zwierząt. Jeżeli jakiegokolwiek zwierzę zostanie znalezione na palcu budowy należy niezwłocznie, w bezpieczny dla niego sposób, przenieść je w miejsce, będące jego naturalnym miejscem występowania, tj. las, łąka, itp. Wzmożona emisja hałasu również na etapie budowy budynków może potencjalnie przyczynić się do migracji, bytujących na przedmiotowym obszarze, gatunków zwierząt. W tym przypadku również zaleca

się prowadzenie prac budowlanych w terminach dostosowanych do uwarunkowań przyrodniczych - poza okresami lęgowymi ptaków oraz wzmożonych wędrówek zwierząt.

6.8. Oddziaływanie na dobra materialne i zabytki

Na terenie objętym opracowaniem nie znajdują się tereny ochrony konserwatorskiej.

6.9. Oddziaływanie na ludzi i klimat akustyczny

Realizacja ustaleń projektu planu przewidującego możliwość lokalizacji zabudowy usługowej związanej z funkcjami turystyki lub sportu i rekreacji oraz obiektów i urządzeń związanych z zabudową zagrodową może oddziaływać na warunki życia i zdrowie ludzi głównie w sposób pośredni, poprzez zmianę jakości powietrza, klimatu akustycznego, warunków komunikacyjnych oraz estetyki otoczenia.

W fazie realizacji inwestycji oddziaływania będą miały charakter czasowy i odwracalny. Mogą one obejmować zwiększony ruch pojazdów budowy, emisję pyłów i spalin, okresowe pogorszenie jakości powietrza, wzrost poziomu hałasu oraz lokalne utrudnienia komunikacyjne. Oddziaływania te będą ograniczone do czasu prowadzenia robót budowlanych i będą miały zasięg lokalny.

Jednocześnie realizacja inwestycji może przynieść również skutki pozytywne dla społeczności lokalnej, w szczególności poprzez tworzenie nowych miejsc pracy, rozwój funkcji i dostępności usług oraz uporządkowanie zagospodarowania terenu zgodnie z ustaleniami planu miejscowego.

W celu ograniczenia potencjalnych negatywnych oddziaływań na ludzi niezbędne jest stosowanie rozwiązań technicznych i organizacyjnych minimalizujących emisję hałasu, zanieczyszczeń powietrza i odorów, właściwe gospodarowanie wodami opadowymi oraz zachowanie odpowiedniego udziału terenów biologicznie czynnych.

Klimat akustyczny obszaru objętego projektem planu kształtowany jest obecnie głównie przez hałas komunikacyjny związany z ruchem drogowym oraz lokalną działalność gospodarczą. Realizacja ustaleń planu może spowodować wzrost poziomu hałasu w środowisku, jednak oddziaływania te będą miały charakter lokalny.

W fazie realizacji inwestycji źródłem hałasu będą przede wszystkim maszyny budowlane, urządzenia techniczne oraz transport materiałów. Hałas ten będzie miał charakter okresowy i krótkotrwały, związany wyłącznie z czasem prowadzenia robót budowlanych. Największe natężenie oddziaływań przewiduje się w porze dziennej.

Potencjalne oddziaływanie akustyczne może być odczuwalne przede wszystkim na terenach sąsiednich lub inne funkcje podlegające ochronie akustycznej. Zakres oddziaływania będzie zależał od skali prowadzonej działalności, organizacji transportu oraz zastosowanych zabezpieczeń technicznych.

W celu zapewnienia dotrzymania dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku konieczne będzie stosowanie rozwiązań ograniczających emisję akustyczną, takich jak:

1. stosowanie urządzeń o obniżonej emisji hałasu oraz ich właściwe ekranowanie,
2. organizacja ruchu pojazdów i prac przeładunkowych w sposób minimalizujący uciążliwość,
3. wprowadzanie zieleni izolacyjnej oraz innych elementów ograniczających propagację hałasu.

Przy zastosowaniu odpowiednich środków technicznych i organizacyjnych przewiduje się możliwość utrzymania oddziaływania akustycznego na poziomie zgodnym z obowiązującymi standardami jakości środowiska określonymi w przepisach ochrony środowiska.

6.10. Oddziaływanie na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 i integralność tego obszaru

W granicach opracowania planu nie występują obszary Natura 2000, w związku z tym nie przewiduje się oddziaływania skutków realizacji ustaleń planu na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru.

6.11. Oddziaływanie na całokształt środowiska przyrodniczego

Przewidywane skutki oddziaływania projektu planu na całokształt środowiska oraz jego prawidłowe funkcjonowanie, w tym na obszary chronione, są zróżnicowane co do charakteru, czasu oddziaływania, odwracalności i ich zasięgu przestrzennego. Wpływ skutków realizacji ustaleń planów, na poszczególne komponenty środowiska można podzielić na: bezpośredni, pośredni, wtórny i skumulowany. Ponadto można je rozpatrywać w kontekście czasu oddziaływania:

- długoterminowego (w skali kilkudziesięciu lat),
- średnioterminowego (około 5 – 10 lat),
- krótkoterminowego (około 1 roku),
- chwilowego (około 1 doby).

Rodzaj i skalę przewidywanych oddziaływań na poszczególne komponenty środowiska przedstawiono w podrozdziałach 6.1-6.10. oraz w poniższej tabeli (Tab. 3.).

Tab 3. Przewidywane oddziaływanie skutków realizacji miejscowego planu na elementy środowiska.

Komponent środowiska	Rodzaj oddziaływania											brak oddziaływania
	bezpośrednie	pośrednie	wtórne	skumulowane	krótkoterminowe	średnioterminowe	długoterminowe	stale	chwilowe	pozytywne	negatywne	
obszar Natura 2000												•
różnorodność biologiczna		•	•				•					
ludzie		•					•			•		
zwierzęta		•		•			•				•	
rośliny	•			•			•			•	•	
woda		•	•				•				•	
powietrze		•		•			•		•		•	
powierzchnia ziemi	•	•		•			•	•			•	
krajobraz	•	•	•	•			•	•		•	•	
klimat		•	•				•	•			•	
zasoby naturalne												•
zabytki												•
dobro materialne		•					•					

Źródło: opracowanie własne

Na podstawie powyższej analizy stwierdza się, że skutki realizacji ustaleń projektu planu wpłyną pozytywnie na:

- ludzi, z uwagi na rozwój terenów inwestycyjnych,
- rośliny, z uwagi na wprowadzenia w planie zasad dotyczących ochrony i kształtowania terenów zieleni oraz ograniczenia niekontrolowanego sposobu zagospodarowania terenu,
- krajobraz, z uwagi na określenie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu, w tym parametrów dotyczących wysokości, gabarytów, intensywności zabudowy, geometrii dachów czy zasad sytuowania obiektów.

Przewiduje się negatywny wpływ na:

- zwierzęta, z uwagi na częściową likwidację miejsc bytowania gatunków zwierząt,

- rośliny, z uwagi na zajęcia części powierzchni biologicznie czynnej, usunięcia istniejącej roślinności, w tym drzew i krzewów, oraz ograniczenia powierzchni dostępnej dla naturalnej sukcesji roślinnej,
- wodę, z uwagi na ograniczenia naturalnej infiltracji wód opadowych i roztopowych do gruntu oraz zwiększenia ich odpływu powierzchniowego,
- powietrze, z uwagi na powstanie nowych źródeł zanieczyszczeń do powietrza,
- powierzchnię ziemi, ze względu na uszczelnienie gruntu w miejscach realizacji inwestycji,
- klimat (mikroklimat), ze względu na wzrost emisji ciepła, pochodzącego ze spalania paliw do celów grzewczych, jak również wzrost powierzchni utwardzonych.

7. Informacja o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko

Z uwagi na położenie przedmiotowego obszaru w znacznej odległości od granicy państwa nie należy spodziewać się transgranicznego oddziaływania ustaleń planu na środowisko.

8. Rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko

Projekt planu wprowadza działania mające na celu ograniczenie lub kompensację negatywnego oddziaływania. W planie i prognozie ustalono m.in.:

- minimalną powierzchnię biologicznie czynną w celu ochrony bioróżnorodności oraz umożliwienia swobodnego odpływu wód deszczowych do gruntu,
- wskaźnik intensywności zabudowy i parametry zabudowy dotyczące gabarytów,
- sposób odprowadzania ścieków oraz usuwania odpadów,
- wskazanie stosowania do celów grzewczych lub grzewczo - technologicznych systemów grzewczych opartych o technologie bezemisyjne lub paliwa i technologie niskoemisyjne,

Dla pełnej ochrony środowiska, mającej na celu dotrzymanie standardów jakości środowiska, zarówno na obszarze opracowania planu, jak i w jego sąsiedztwie, w związku z realizacją ustalonych w planie przedsięwzięć, projekty budowlane tych inwestycji powinny zawierać zalecenia odpowiedniego doboru rozwiązań technicznych i technologicznych.

Ponadto należy uwzględnić:

- konieczność dotrzymania wszelkich obowiązujących norm dotyczących ochrony poszczególnych komponentów środowiska,
- odpowiednie wyprofilowanie powierzchni dróg, zapewniające powierzchniowy spływ wód opadowych oraz w miarę możliwości stosowanie nawierzchni przepuszczających wodę,
- zdjęcie próchnicznej warstwy gleby (humusu) w miejscach posadowienia nowych budynków i wtórne jej wykorzystanie,
- obowiązek selektywnego gromadzenia odpadów i powierzanie ich wywozu i składowania wyspecjalizowanym firmom,
- właściwe rozmieszczenie obiektów budowlanych, umożliwiające przewietrzanie zabudowy względem głównych kierunków panujących wiatrów,
- prowadzenie prac ziemnych, z zachowaniem terminów tych prac, wykluczając fundamentowanie w okresie długotrwałych deszczy i roztopów wiosennych, w celu ochrony podłoża,
- stosowanie kompensacji przyrodniczej, w tym przeznaczanie powierzchni niezabudowanych i nieutwardzonych na zieleń,

- zabezpieczenie na czas budowy istniejących drzew i krzewów, w celu ochrony przed uszkodzeniami mechanicznymi.

Ponadto, zgodnie z art. 75 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz.U. 2025 poz. 647 ze zm.) w trakcie prac budowlanych inwestor realizujący przedsięwzięcia jest obowiązany uwzględnić ochronę środowiska (w tym także ochronę gatunków i siedlisk roślin, grzybów oraz zwierząt objętych ochroną), na obszarze prowadzonych prac. Jest to niezwykle istotne i musi być respektowane. Powyższe zapisy powinny skutecznie chronić środowisko przyrodnicze przed potencjalnymi negatywnymi oddziaływaniami. W decyzji środowiskowej dla poszczególnych inwestycji można zawrzeć dodatkowe, szczegółowe zapisy chroniące, minimalizujące, łagodzące bądź kompensujące ewentualne negatywne oddziaływania realizacji konkretnych projektów na środowisko przyrodnicze. Do podstawowych ogólnych działań ograniczających zaliczyć można: (1) ograniczenie zajęcia terenu; (2) stosowanie odpowiednich technologii, materiałów i rozwiązań konstrukcyjnych (np. nasadzeń roślinności chroniących przed zanieczyszczeniami atmosferycznymi itp.); (3) prawidłowe zabezpieczenie sprzętu i placu budowy; (4) dostosowanie terminu prac do cyklu wegetacyjnego roślin i terminów rozrodu zwierząt.

Ponadto w celu ograniczenia negatywnego oddziaływania na komfort życia i zdrowie ludzi zaleca się szczególne zwrócenie uwagi na:

- dostosowanie lokalizacji inwestycji do powierzchni terenu; postulowanie tam, gdzie to możliwe by potencjalne źródła emisji hałasu w sposób optymalny wykorzystywały naturalną rzeźbę i pokrycie terenu celem obniżenia rozchodzenia się fal dźwiękowych i drgań;
- szerokie stosowanie zieleni nasadzeniowej wszędzie tam, gdzie jest to możliwe i uzasadnione. Tereny zieleni są stosunkowo tanim sposobem na obniżenie poziomu zanieczyszczeń powietrza atmosferycznego. Zieleń stanowi rodzaj filtra, który przy każdym opadzie atmosferycznym ulega samooczyszczeniu. Hamując prędkość wiatru, zieleń powoduje opadanie cięższych od powietrza cząstek pyłu na liście i ziemię, zmniejszając ich wchłanianie przez układ oddechowy. Zawartość szkodliwych gazów w powietrzu nad dużymi parkami jest 2–3 razy mniejsza niż nad terenami ściśle zabudowanymi. Dlatego powinny być szeroko propagowane, również ze względów ekonomicznych. Ponadto poprawia ona estetykę krajobrazu, przez co podnosi się komfort życia mieszkańców;
- dobór gatunków roślin powinien uwzględniać, poza techniczno-ekonomicznymi aspektami, ich szczególne właściwości biologiczne. Preferowane powinny być gatunki wytwarzające znaczne ilości substancji antybiotycznych, tzw. fitoncydów. Można zaliczyć do nich m.in. berberys, bez czarny, brzoza, cis, czeremcha, głóg, jałowiec, sosna, świerk i inne. Ponadto skupiny zieleni powodują jonizację powietrza. Powinno się stosować te gatunki, które wpływają korzystnie na zdrowie człowieka. Są to m.in.: brzoza, lipa, sosna, świerk. Unikać należy gatunków jonizujących dodatnio powietrze, co niekorzystnie wpływa na ogólny stan psychiczny ludzi (dęby, klony, robinie, topole);
- zaleca się szerokie stosowanie żywopłotów wzdłuż tras komunikacyjnych. Żywopłoty charakteryzują się wysokim pochłanianiem substancji szkodliwych z powietrza. Oprócz tego skutecznie osłabiają siłę wiatru powodującego erozję gleby. Ponadto zajmują stosunkowo małe powierzchnie;
- przestrzeganie zasad BHP podczas etapu budowy poszczególnych nowych obiektów.

9. Przewidywane metody analizy skutków realizacji ustaleń projektu planu oraz częstotliwość jej przeprowadzania

Ustalenia planu zagospodarowania przestrzennego uwzględniają wymogi ochrony środowiska zgodnie z obowiązującymi przepisami aktów prawnych. Podczas funkcjonowania zrealizowanych przedsięwzięć

na przedmiotowym terenie zawsze istnieje ryzyko wystąpienia negatywnych zjawisk dla środowiska, trudnych do określenia i zminimalizowania w zapisach ustaleń planu (np. wystąpienie wypadków, pożarów lub awarii infrastruktury technicznej). Zgodnie z art. 55 ust. 5 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, organ opracowujący projekt dokumentu jest obowiązany prowadzić monitoring skutków realizacji postanowień przyjętego dokumentu w zakresie oddziaływania na środowisko. Monitoring ten zaleca się wykonywać raz na 4 lata w oparciu o dostępne dane o środowisku.

Monitoring skutków realizacji postanowień przyjętego dokumentu w zakresie oddziaływania na środowisko będzie polegał na analizie i ocenie stanu poszczególnych komponentów środowiska w oparciu o wyniki pomiarów uzyskanych w ramach państwowego monitoringu środowiska lub w ramach indywidualnych zamówień. Dokonując analizy i oceny stanu poszczególnych komponentów środowiska w oparciu o wyniki pomiarów uzyskanych w ramach państwowego monitoringu środowiska należy pamiętać, że muszą się one odnosić do obszaru objętego projektem planu.

Należy prowadzić bieżące analizy, które umożliwią, jeśli pojawi się taka potrzeba, wprowadzenie odpowiednich zmian i korekt do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Proponuje się objęcie monitoringiem komponentów środowiska w zakresie:

- jakości wód,
- jakości (zanieczyszczenia) powietrza,
- jakości gleb,
- jakości klimatu akustycznego (oddziaływania hałasu),
- oddziaływania pól elektromagnetycznych,
- gospodarowania odpadami.

W zakresie monitoringu gospodarki odpadami proponuje się, przeprowadzanie okresowych kontroli dokumentów potwierdzających wywóz nieczystości z istniejących zbiorników bezodpływowych, w tym częstotliwości ich opróżniania.

10. Rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projekcie planu lub wyjaśnienie ich braku

Przeprowadzona analiza możliwych rozwiązań alternatywnych w stosunku do rozwiązań przedstawionych w projekcie zmiany planu, pozwala na stwierdzenie, że rozwiązania przyjęte w projekcie zmiany planu są racjonalne.

Ustalenia ostatecznej wersji projektu planu są wynikiem konsensusu pomiędzy ochroną środowiska, a rozwojem gospodarczym i społecznym w miejscowości Górnica.

11. Streszczenie

Przedmiotem opracowania jest prognoza oddziaływania na środowisko dotycząca projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Trzcianka w rejonie wsi Górnica.

Prognoza składa się z 12 rozdziałów.

Rozdział pierwszy stanowi wprowadzenie, w którym przedstawiono podstawy formalno-prawne, zakres i cel prognozy oraz informacje o zastosowanych metodach oraz materiałach i dokumentach uwzględnionych przy jej sporządzaniu. Prognoza oddziaływania na środowisko stanowi podstawowy dokument, niezbędny do przeprowadzenia postępowania w sprawie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko skutków realizacji polityki, strategii, planu lub programu. Obowiązek jej opracowania wynika bezpośrednio z zapisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji

o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko oraz ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Zasadniczym celem prognozy oddziaływania na środowisko jest wskazanie prawdopodobnych skutków realizacji ustaleń projektu planu na poszczególne elementy środowiska przyrodniczego.

Część obszaru przystąpienia objęta jest obowiązującym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego: Zmiana miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego Gminy Trzcianka (Uchwała Nr XXXVI/235/96 z dnia 29 sierpnia 1996 r. w sprawie zmiany miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego Gminy Trzcianka), który określa przeznaczenia danych terenów jako tereny projektowanych dolesień i zalesień.

Obszar objęty projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zlokalizowany jest w południowo-zachodniej części gminy Trzcianka. Obejmuje swymi granicami tereny zlokalizowane w obrębie Górnica. Powierzchnia przedmiotowego terenu wynosi około 85 420 m². Obecnie przedmiotowy obszar jest częściowo zagospodarowany i zabudowany (m.in. występują budynki mieszkalne jednorodzinne i budynki gospodarcze). Ponadto część nieruchomości stanowią lasy. Zgodnie z mapą ewidencyjną, na terenie objętym opracowaniem występują następujące użytki gruntowe: grunty rolne zabudowane (Br), grunty orne (R), pastwiska trwałe (Ps), łąki trwałe (Ł), nieużytki (N), a także grunty leśne – lasy (Ls) i tereny komunikacyjne – drogi (dr). Sąsiedztwo przedmiotowego terenu stanowią głównie obszary lasów oraz tereny użytkowane rolniczo. Obszar objęty opracowaniem planu zlokalizowany jest w granicach jednolitej części wód powierzchniowych (JCWP) rzecznych Bukówka (RW6000091887899), na obszarze dorzecza Odry, w regionie wodnym Noteci. Obszar objęty opracowaniem planu zlokalizowany jest w granicach jednolitej części wód podziemnych (JCWPd) nr 34 o kodzie GW600034, na obszarze dorzecza Odry, w regionie wodnym Warty.

Obszar objęty projektem planu położony jest w granicach Obszaru Chronionego Krajobrazu Puszcza nad Drawą, zgodnie z ustawą z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz.U. 2026 poz. 13 ze zm.). Na terenie objętym opracowaniem nie znajdują się tereny ochrony konserwatorskiej.

Rozdział trzeci obejmuje informacje o zawartości i głównych celach projektu planu. Przedmiotowy projekt planu sporządzany jest w związku z podjętą przez Radę Gminy uchwałą o przystąpieniu do sporządzenia planu. Opracowanie przedmiotowego planu zagospodarowania przestrzennego pozwoli na określenie szczegółowych zasad zagospodarowania terenu w oparciu o zasadę zrównoważonego rozwoju. W projekcie planu wyznacza się teren zabudowy letniskowej lub rekreacji indywidualnej, tereny usług turystyki lub usług sportu i rekreacji lub zieleni, tereny zabudowy zagrodowej czy teren lasu i komunikacji drogowej wewnętrznej.

W rozdziale czwartym zawarto informację dotyczącą istniejących problemów ochrony środowiska, istotnych z punktu widzenia projektu planu. Na obszarze objętym projektem planu oraz w jego otoczeniu nie stwierdza się występowania szczególnych problemów środowiskowych o charakterze ponadlokalnym, jednak realizacja ustaleń planu przewidujących możliwość lokalizacji nowej zabudowy wymaga uwzględnienia szeregu istniejących uwarunkowań i potencjalnych zagrożeń dla poszczególnych komponentów środowiska.

Do najistotniejszych problemów ochrony środowiska należy zaliczyć możliwość zwiększenia presji antropogenicznej na teren objęty opracowaniem, związanej ze wzrostem natężenia ruchu samochodowego, w tym pojazdów ciężarowych obsługujących działalność gospodarczą. Skutkiem tego może być wzrost emisji zanieczyszczeń do powietrza oraz zwiększenie poziomu hałasu komunikacyjnego oddziałującego na tereny sąsiednie.

Część piąta dotyczy wskazania celów ochrony środowiska ustanowionych na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym z podaniem sposobów uwzględnienia tych celów w projekcie planu. Wykazano, iż zapisy planu gwarantują realizację głównych celów stawianych przez dokumenty rangi międzynarodowej, wspólnotowej i krajowej tj. przeciwdziałają zmianom klimatu, chronią różnorodność biologiczną, przyczyniają się do racjonalnego wykorzystania wody i energii

z rozwojem energetyki odnawialnej, uporządkowania gospodarowania odpadami oraz do poprawy jakości powietrza atmosferycznego.

Część szósta omawia potencjalne skutki i oddziaływanie ustaleń projektu planu na poszczególne komponenty środowiska.

W rozdziale siódmym wykazano brak transgranicznego oddziaływania ustaleń realizacji planu na środowisko.

W rozdziale ósmym przedstawiono rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko w kontekście projektu planu.

Rozdział dziewiąty zawiera propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania, do których należy prowadzenie bieżących analiz, które umożliwią, jeśli pojawi się taka potrzeba, wprowadzenie odpowiednich zmian i korekt do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Monitoring zaleca się wykonywać raz na 4 lata w oparciu o dostępne dane o środowisku. Ponadto należy prowadzić bieżące analizy, które umożliwią, jeśli pojawi się taka potrzeba, wprowadzenie odpowiednich zmian i korekt do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Proponuje się objęcie monitoringiem komponentów środowiska w zakresie: jakości wód, jakości (zanieczyszczenia) powietrza, jakości gleb, jakości klimatu akustycznego (oddziaływania hałasu), oddziaływania pól elektromagnetycznych i gospodarowania odpadami.

W rozdziale dziesiątym przedstawiono wyjaśnienie braku rozwiązania alternatywnego do rozwiązań zawartych w projekcie planu.

Rozdział jedenasty zawiera streszczenie w języku niespecjalistycznym.

W rozdziale dwunastym znajdują się załączniki graficzne przedstawiające położenie terenu.

12. Załączniki graficzne

Załącznik nr 1. Lokalizacja obszaru objętego opracowaniem planu na ortofotomapie.

SKALA 1:2000

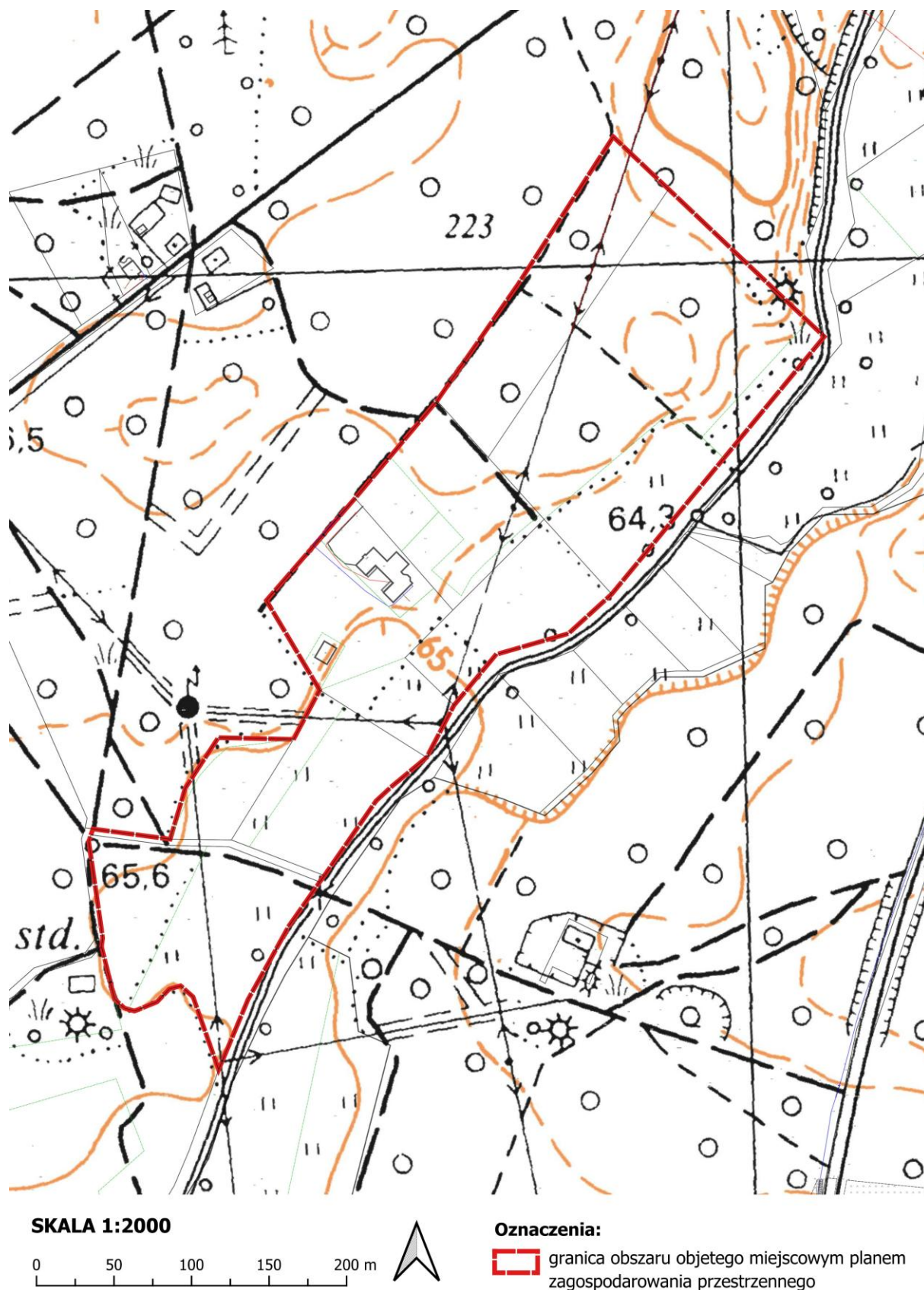

Oznaczenia:

 granica obszaru objętego miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego

Źródło: opracowanie własne na podstawie <http://mapy.geoportal.gov.pl/>

Załącznik nr 2. Lokalizacja obszaru objętego opracowaniem planu na mapie topograficznej.

Źródło: opracowanie własne na podstawie <http://mapy.geoportal.gov.pl/>

Poznań, dnia 22 września 2026 r.

OŚWIADCZENIE AUTORA PROGNOZY ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
DOTYCZĄCEJ PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA
PRZESTRZENNEGO GMINY TRZCIANKA W REJONIE WSI GÓRNICA

Na podstawie art. 51 ust. 2 pkt 1 lit f ustawy z dnia ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, ja niżej podpisany Tomasz Wielec oświadczam, że spełniam wymagania określone w art 74a ust. 2 pkt 2 ww. ustawy i myśl art. 72a ust. 3 ww. ustawy jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

mgr inż. Tomasz Wielec

Tomasz Wielec